

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. **К.В. бр. 01/2003**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 23.06.2005. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 23.06.2005. ГОДИНЕ

Са почетком у 9,30 сати

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћници оштећених адвокати Даниловић, Лозналијевић-Даниловић, Томић, Баровић, Тодоровић, те Наташа Кандић, као и браниоци оптужених адвокати Заклан, Јеврић, Продановић, Вукотић, Перески, Станић, Штрбац, Дозет, Ђурђевић, Бељански и Бојков, а одсутни су браниоци адвокати: Петрушић, Вујин, Пилиповић и Мијатовић, те бранилац оптужених Вујановић Станка и Калаба Наде адв. Перковић.

Видим јавља се колега Јеврић као и ових претходних дана. Оптужени су сагласни?

Кога ће на данашњем главном претресу замењивати бранилац адв. Јеврић, а оптужени Вујановић и Калаба исказују да су сагласни с овим.

Надаље одсутни су браниоци адвокати Калањ, Мамула, Станојловић, те Илија Радуловић и Слободан Сташевић као браниоци оптуженог Мугоше.

АДВ. СТАНИЋ МИЛАН: Председниче већа, уз Ваше допуштење и уз сагласност оптуженог ја ћу мењати колегу Радуловића на данашњем претресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугша?

Опт. Мугоша је сагласан да га на данашњем претресу брани бранилац адв. Станић.

Надаље одсутан је и бранилац адв. Јелушић.

АДВ. ЂУРЂЕВИЋ ВЛАДИМИР: Адвокат Ђурђевић ће преузети одбрану његовог брањеника до доласка адв. Јелушића. Очекује се негде у паузи да стигне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Ђанковић видим да је сагласан.

Те ће га на данашњем главном претресу до доласка његовог браниоца адвоката Јелушића бранити адв. Ђурђевић.

Одсутни су и браниоци адвокати Апро и Левајац.

Оптужени су сви ту, каже судска стража.

За данас смо позвали сведоке из Републике Хрватске Петра Јањића, Карловић Вилема и Вучковић Радојку. Имали смо као што знате оно претходно проблема са уручењу позива уопште због адреса. Поново смо проследили замолницу Министарству правде Републике Хрватске ради уручења позива овим сведоцима уз допуну оних података како су нам браниоци то прошли пут дали. Међутим, до данас никаквог извештаја о томе да ли су им позиви уручени или нису итд. нема. Позвали смо за данас и сведока Кијановић Богољуба. Присутан? Позовите молим вас сведока Кијановића.

Присутан је сведок КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ, а суд до данас није обавештен од Министарства правде Републике Хрватске о томе да ли су уручени позиви сведоцима Петру Јањићу, Вилему Карловићу и Вучковић Радојки.

Колега Станићу угасите микрофон молим Вас.

АДВ. ДОЗЕТ ЋОРЋЕ: Господине председниче, поуздана информација Карловић Вилем је променио пребивалиште, дакле више није на адреси Загреб, Ланиште 3д, али нову адресу за сада немамо. Дакле, који је разлог тако честог мењања пребивалишта ја нећу да улазим у то, али бих Вас молио пошто имам везано за то саслушање још одређени број предлога, дакле који би могли на неки начин да потпомогну да одредите Ви моменат кад да изнесем те предлоге већ кад је сведок ушао овде, мислим да није време да ја сад то говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После, пошто саслушамо овог сведока.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Сведок КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ, од оца Добривоја, рођен 1939. године, у Селјану СО Пријеполје, Србија, по занимању пуковник у пензији, пензионер, настањен у Београду, улица Илије Ђуричића бр. 50/18, па упозорен, опоменут, и заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Претходно само господине Кијановићу да ли знате против кога се води овде овај поступак, ко су људи који су оптужени у овом предмету?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Није ми познато ко су оптужени и не знам ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из средстава информисања да ли сте чули та имена?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Јесам из средстава јавног информисања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али те људе не познајете?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам због тога да ли сте евентуално са ким од њих у каквом сродству, завади итд., али пошто очигледно нисте. Дакле, саслушаћемо Вас као сведока. Дужни сте да казујете истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Све што Вам је познато, све чега се сећате о догађајима о којима ћемо Вас питати дужни сте да нам пренесете, дакле по Вашем сећању, наравно ништа не смете прећутати уколико бисте, нисте у обавези да одговорите на питања чијим би одговором себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, дакле на та питања нисте у обавези да одговорите, а уколико

бисте одговором на неко питање нарушили какву обавезу чувања војне тајне Ви ћете нам на то скренути пажњу. Ја Вас молим да гласно прочитате текст те заклетве за сведока.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо господине Кијановићу. Ми смо проблем да Вам уручимо позив. Имали смо погрешну адресу, па ево ја Вам се и овом приликом захваљујем што сте се одазвали једном усменом позиву председника већа, јер смо успели да Вас преко 988 нађемо.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја сам редовно пријављен као грађанин у Скупштини општине Чукарица на овој адреси пре 5 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кијановићу! Знате ко су сада покојни Томић Славко, пуковник је био у пензији?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујић Богдан, такође пуковник у пензији?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јесен 1991. године, да ли сте Ви још увек у активној служби?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја сам у активној служби био све до 31. децембра 1991. године, а захтев за пензионисање сам поднео почетком септембра месеца 1991. године па сам користио годишњи одмор и она 3 месеца на расположењу, тако да се то поклапало са 31. децембром и да ми престаје активна служба како је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али практично нисте у радном односу у смислу да радите, јел тако од тог момента од подношења захтева за пензионисање?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Радио сам још једно време па ту негде крајем септембра сам узео годишњи одмор и она 3 месеца још на расположењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте те јесени ипак били ангажовани од стране Управе безбедности?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Био сам ангажован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешавало? Где сте били? Нас занимају пре свега Ваш боравак у Вуковару, колико сте били у Вуковару у јесен 1991. године у време када су завршене ратне операције?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Крајем октобра једна група официра међу којима сам био ја пуковник, сад покојним пуковник Славко Томић, Богдан Вујић, мајор Стошић Слободан и ја упућени смо у сабирни центар Зрењанин, односно Бегејци. Негде 18. октобра, колико се сећам датума, 15 година је прошло извињавам се, из Управе безбедности нам је речено да отпутујемо у Сремску Митровицу, односно Шид јер се очекивао пад Вуковара и прилив већег броја заробљеника. Дошли смо у Шид и речено нам је, дошли смо у Сремску Митровицу у КП Дом и речено нам је да се јавимо у Шид на командно место мајору, генерал мајору Милету Бабићу. Он је био тада орган безбедности из Прве армијске области. Кад смо се јавили Милету Бабићу речено нам је да отпутујемо у Негославце на командно место гардијске дивизије ваљда како се звала и тамо смо пошли ја, пуковник Славко Томић покојни, Богдан Вујић, мајор Стошић и застаник Корица Бранко, колико се сећам. Доласком у Негославце јавили смо се пуковнику Милету Мркшићу, мислим да се тако зове који је био командант. Он нас је укратко упознао са ситуацијом на терену у зони његових борбених дејстава и рекао нам је да ће нас подробније о

безбедносној ситуацији упознати мајор је тада био чини ми се Шљиванчанин Веселин. Веселин нас је врло кратко информисао. У том времену је био заузет разговором са др. Весном Босанац. Ја сам га затекао у канцеларији при обављању информативног разговора са њом. Увече нам је, ту је исто из ове групе која је дошла из Управе безбедности, инстинктивно смо се некако сложили да старешина групе и одговоран за ову оперативну групу буде Богдан Вујић. Предвече нам је Богдан Вујић рекао да требамо отићи у Пољопривредни комбинат, они су га тада ословљавали са ВУПИК у Вуковару, где се налази већи број заробљеника, да се изврши тријаж и да се ти људи упуте према сабирним центрима. Дошло је у ВУПИК, ту је било по мојој слободној процени око 1.000 људи у Вуковару. Дошло је око 50-ак, не могу тачан број да кажем аугубоса, али 50-ак ту је било сигурно и у те аутобусе је требало сместити ово људство и упутити према сабирним центрима. Ту смо радили, али смо наишли на потешкоће јер је у групи ових мештана заробљених становника и припадника оружаних снага хрватске ЗНГ било и припадника наших територијалних јединица. Они су се познавали по СМБ униформи, док су припадници ЈНА у оно време имали маскирне униформе, тако да је преовлађивао искључиво број ових територијалаца. Правили су неред, то мени као војнику дугогодишњем није било никакво да кажем ишло под кожу и при том транспорту људи и смештају аутобусе задуживали смо те резервне старешине – десетара, поручника, водника, кога ухватимо за сваки аутобус да при уласку људи у аутобус запише име, презиме, број личне карте, адресу становања, да би се знало шта је с тим људима. То нам је овако била једна идеја и мислим да смо ту правилно поступили. Тај утовар је трајао негде до по поноћи и аутобуси су из ВУПИК-а отишли мени у непознатом правцу. Вратили смо се код дежурног официра, известили га о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Негославце?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Речено је да сутрадан, мислим да је то био 20. то је био 19. на 20. и 20. треба ићи у болницу у Вуковару да се тамо изврши тријаж и речено је да у болници има доста људства, маскираног наводно да су рањени, завијени и мобилисани ноге, руке и да је то последња одбрана Вуковара, да су то они најозлагодшенији и ујутру се тамо кренуло. Отишао је у вуковарску болницу Веселин Шљиванчанин, пуковник Славко Томић и пуковник Богдан Вујић. Мени и Стошићу је нешто, ја сам био задужен у то у међувремену одмах изјутра позадаи је ВУПИК-а били су хангари, ово сад знате шта хангари. У њима је било доста такође заробљеника и требало је и њих збринути и упутити у сабирне центре. Кад сам изашао ван према тим хангарима, то је терен попут башта уређених, ту су хангари, тамо су воћнаци, баште, иако је био новембар месец, ипак се то примећивало и приметио сам да има на одељењу 150 метара, 50 метара итд. местимично лешева. Кад смо испразнили ове из хангара и упутили их, предали, онда нам је речено мени и мајору Стошићу да идемо на Митницу у касарну. Они су је звали тада Бугарско гробље, Митница – Бугарско гробље у касарни са сачекамо аутобусе јер ће доћи ови из болнице које је отишао да покупи Шљиванчанин, Вујић и пок. Томић. Ти аутобуси су стигли тамо негде између 13 и 14 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарну?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: У касарну отприлике. У касарни је опет био један број територијалаца. Аутобуси су паркирани и речено нам је да никоме не дозвољавамо да улази у аутобусе нити да излази из аутобуса. Ови територијалци, опет су се понашали врло дрско, насртали су на нас да извуку неке из тих аутобуса јер су их наводно препознали. Па ти територијалци ту са те територије па можда су

се и раније из грађанства познавали. Нисмо им дозволили и онда је негде око 16 часова, не могу се сетити тачног времена, речено да ти љубуси треба да иду на Овчару. Нас је то изненадило и мене и мајора Стошића, ту је дошао већ био и пок. Славко Томић, а Вујић је за то време био на неком састанку САО Крајине како ми је он причао. Био је видно потиштен пријемом тамо, уважавањем њега као представника Управе безбедности ЈНА итд., то ми је он причао али то узимам овако за његово лично. Ја и пок. Славко Томић смо одмах отишли кад смо видели да то иде на Овчару, а видели смо да се како се понашају ови према њима према аутобусима и људству у аутобусима да су били у касарни, отишли смо код Милета Мркшића са намером да издејствујемо пошто пото да та три аутобуса иду у Сремску Митровицу, односно у друге сабирне центре где је било места. Ја сам изашао, Славко Томић покојни је остао још са Милетом Мркшићем и кад је Славко изашао мени је рекао «Тијане нисмо успели». Онда сам ја, пошто сам био исто из Управе безбедности задужен приоритетно да водим разговоре са припадницима ЈНА, старешинама и војницима којих је било по неким основама у Збору народне гарде Хрватске у ЗНГ-ама. Отишао сам доле и извадио сам, ушао, у хангаре је било нереди, успео сам кроз тај неред да се пробијем и да позovem припаднике ЈНА, старешине, војници да изађу. Изашла су четири човека. Имена се сада не могу сетити, прошле су године. Ухватио сам одмах ту поред мене једног поручника територијалца, елегантно попуњеног, мислим дебљег, очито је било да је од те горе територије и рекао сам му «ево ти ова четири човека војника, лично их предај Шљиванчанину или Мркшићу, проверићу то». Претпостављам да су људи живи данас и да су спашени. Није ми познато ко су и онда навече смо кренули негде око 10, између 22 и 23 часа смо кренули. Ја сам имао моја кола «Заставу 101», потрпали смо се, пут је био јако лош, пратио нас је, ради личног обезбеђења, БОВ који је јурио пред нама. Ми смо стигли у Шид, јавили смо се генералу Милету Бабићу и он је чујем покојни, саопштили му ово што смо имали и онда смо отишли у Сремску Митровицу где смо наставили касније рад са овим који су већ били у Сремској Митровици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам добро схватио господине Кијановићу, Ви сте дакле са Вујићем и са Томићем били у том ВУПИК-у – Велепромету?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Велепромету да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исти дан, односно то исто поподне или те исте вечери дана када сте дошли у Негославце 19.11. јел тако?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нисам Вас разумео, опростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте в дошли у Вуковар?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ми смо дошли у Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то датум?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Мислим да смо дошли 19-ог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19-ог? Схватио сам да сте дошли после подне?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Јесмо дошли пре подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре подне? Кад се врши та евакуација са Велепромета, јел то поподне?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Евакуација из Велепромета са ових 50-ак аутобуса вршена је навече од неких 19-20 часова до попоноћи до 01 час на 20-ти и ти су аутобуси кад су дефинитивно спаковани попуњени, отишли мени у непознатом правцу. Незнамо у које су сабирне центре отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било каквих проблема?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Било је и ту. Ја сам вам рекао, било је проблема што су ови територијалци правили неред, очито су били видно припити, раскалашни, народним речником речено. То је све одавало јако велики призор, па било је и физичких насртаја на ове затворенике ту у логору од стране њих. Нама је пређено, лично мени је пређено оружјем. Истицао се један човек по величини, по висини, чуо сам касније да је имао некакав надимак «Топола», био је двометраж, кошаркашки тип. Уз њега је ишла и једна женска особа, њему величине само до опасача, а ту женску особу сам, извињавам се видео сутрадан кад сам ишао на Митницу – Бугарско гробље, чим се пређе где је била постављена рампа Шљиванчанинове полиције, са десне стране рушевине зграде, та женска особа, била ми је остала упечатљива јер се кретала стално као лични телохранитељ овог дугајлије. Превртала је тамо неке шифоњере, вадила хаљине и мешала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте је видели касније на Овчари?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нисам је касније видео њу на Овчару, нисам ни овог високог видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни тог високог?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да. Нисам, јер сам се кратко релативно ја на Овчари задржао, само док сам исчупао ова четири војника, видео све оно и вратили се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тамо држали какав састанак старешина тамо на Велепромету пре него што се кренуло са евакуацијом заробљених од тих 100-инак аутобуса, јел сте држали какав састанак старешина који су тамо вас тројица, четворица из ове екипе са тим старешинама који су тамо на Велепромету? Да ли Вам што говори име Срећко Борисављевић?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Верујте ми да се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нормално је да се после тога ред је био да се кратко информише шта је урађено и ми смо то рекли. Попуњени су сви аутобуси и више није било места, ово што је остало остало. Аутобуси су отишли. У том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богдан Вујић нам је овде за овом говорницом за којом сте и Ви сада говорио управо о томе да се најпре одржао састанак, ваша екипа је одржала састанак са овим старешинама са Велепромета око тога како да се спроведе та евакуација тих људи и каже да је то урађено до 1-2 сата после поноћи, да је око 2.000 људи на тај начин у току те вечери евакуисано?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да, то је састанак био ја сам схватио за састанак пре евакуације овог аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, пре?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Састанак је био нормално, мора бити договора, ко, шта да се ради и на који начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је ту већ тада изнео неку процену да ће бити проблема са територијалцима итд. па и он нам говори о том извесном «Тополи» високом човеку и неком Марку Цревару, али нам говори и о једној просторији са блиндираним вратима, који ови нису дозвољавали да се отвори, да се уђе у њу.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: То можда Богдан Вујић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то нам он говори. Ви тако што не знате?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Јер он је био старешина као наше групе и он се појављивао непосредно претпостављени ради пријема задатка и реферисања онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нам је рекао да је наишао на отпор од тог «Тополе» и тог Цревару и других и да је са војницима успео на силу оно под претњом оружјем да се

отвори та просторија и да се људи из те просторије испразне, јер за ту просторију су му рекли да су ту најокорелији зликовци итд., да они неће дозволити да их се одведе. Међутим, да је он ипак у томе успео.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Није ми то Богдан, сигурни будите, рекао нити ми је то причао, а можда је то доживео ако је изнео, нема разлога да човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. И Томић Славко је говорио о тим претњама ту у току тих дешавања на Велепромету, да је прећено и да су ова двојица, да је он чуо па да је он то пренео, а каже да сте и Ви то рекли да је прећено и Вујићу?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Прећено је мени лично, није био тај дугајлија, неко је други био у униформи територијалаца, пиштољ «Шкорпион» ми је наслонио на груди «Ви сте издајце, ви сте гори од ЗНГ-а, доћићемо спалићемо, итд.» и очито је било да је еуфорија која је завладала после пада Вуковара мало припити људи, мало ко зна каквих све карактерних особина итд., не улазим у то, да се у војничком смислу по мојој слободној процени, извињавам се, оштрије реаговало дошло би до међусобног пушкарања ЈНА и територијалаца. То сам више него сигуран, знам ситуацију каква је, знате како је пијани људи имају оружје, муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико рекосте да је било аутобуса ту дошло, 50-ак?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Око 50-ак, два, три мање више, али око 50-ак сигурно је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 50 пута 50 је 2.500 ако би било у аутобусу 50 места то би било око 2.500. Вујић нам говори о 2.000 људи да је те вечери евакуисано, Ви кажете око 1.000?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Па пазите, ноћ је била, али знам аутобусе кад су покупљени спискови из свих тих аутобуса је покупљено и дато Вујићу, односно Томић покупио све те спискове, објединио тих по аутобусима, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У два, три наврата сте употребили реч тријажа?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи то, каква тријажа?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Тријажа значи по нашим ондашњим схватањима значи превасходно по полу мушкарци, жене, тријажа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одвајање дакле, раздвајање, одвајање?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Старосна, по старосним годинама, борбено способни људи до ту неких 40-50 годинама, они старци којих је било преко 60 година, било је и деце, сијасет, доста. То је та тријажа у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, у том смислу да се одвоје по проценама Вашим?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да се одвоје жене са децом, старији људи, рањени, било је доста рањених, завијених очито видело се то и у том смислу је та тријажа вршена и тако смо ми схватали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан говорите о овоме дешавању у касарни? Колико је било аутобуса ту кад су ти аутобуси дошли и када говорите о чему говорите? Колико је било аутобуса?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Мени се врти стално 3 да је било, а неки сам чуо на средствима информисања да неко говори и о 2, али мени ће бити, кажем прошле су године, али мислим да су била више него 3 аутобуса у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарни?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти аутобуси су отишли на Овчару док сте ви у касарни?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је наредио да ти аутобуси иду?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Није ми познато ко је наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел схватио сам да сте Ви имали задатак Ви и Стошић, јел тако? Рекосте да сте имали задатак, ево дошли су аутобуси у касарну треба организовати, обезбедити те људе да нико не сме да уђе аутобусе, нико не сме да изађе из аутобуса, то сте нам рекли да је то неки ваш задатак?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад ако је то тако, каква су ваша сазнања о томе, ко сад одређује да ти аутобуси оду негде?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Очито је да је била, под пратњом су били, мислим да је било неко оклопно возило колико се сећам и речено је из тог оклопног возила не знам ко, да аутобуси крену за њим и да иду на Овчару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и Томић одлазите у Негославце?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да, ми смо слободни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлазите у Негославце из ових разлога које нам рекосте?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након тога, рекосте одлазите на Овчару?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да. Дозволите, аутобуси одлазе на Овчару, Славко Томић је већ дошао ту из болнице и он био и каже мени «Тијане, ово не мирише ми на добро, идемо да видимо код Мркшића можемо ли то да решимо нешто да се ти аутобуси»...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И отишли сте, то кажем, отишли сте у Негославце, били сте тамо колико сте већ били и одлазите на Овчару?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: И одлазимо на Овчару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко одлази, Ви, Томић?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Одлазимо ја, Томић, Богдан није био на Овчари тада са нама, можда је касније али не верујем и Стошић. Ја успевам да кроз ону гужву да ове војнике покупим, да их предам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме сте отишли господине Кијановићу? Чиме сте отишли на Овчару?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Отишли смо мојим службеним аутом, «Заставом 101».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, «Заставом 101»? Да ли сте имали неког војног полицајца можда у пратњи?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не, нисмо имали у пратњи јер је било нас пет у колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када долазите на Овчару, остаје ми сад нејасно ко вам је водич, откуда знате где је Овчара?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Како да не знам. Свугде је патроле, Овчара, полиција, војска, знамо где је Овчара види се то већ кроз Негославаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде више људи из Вуковара који су и родом из Вуковара нису знали где је Овчара?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Мало чудно, ја знам какве су психичке способности тих људи да не знају где је Овчара код Вуковара, мало смешно стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, Вуковар није мали град, ако се никад тамо није било, а посебно за вас који сте тек?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Овчара је једно пољопривредно добро са доста оних хангара и доста је људи радило итд. Мени није био проблем да нађем ни данас да ме упуте не знам где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте возили?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да, ја сам возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Делује ми тако чудно како Ви као неко ко је тек синоћ, практично претходне вечери први пут дошао тамо и никад није био на том терену у Вуковару у граду Вуковару итд. да без проблема оде на Овчару?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Довољно је само изаћиу пред командну гарду у Негославцима и показати руком правац, поготову војнику професионалцу. Кад нам покаже руком као да сте скинули азил, значи идете ко азил нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што нас више занима јесте каква је ситуација коју Ви затичете када дођете на Овчару? Опишите нам како то изгледа? Има ли тамо аутобуса, колико их је? Они аутобуси јел сте и њих затекли, она три аутобуса?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли их затекли тамо?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Они су стајали, била је испред тих хангара отприлике неких 50-ак метара па можда до 100 величине једног фудбалског игралишта. Ту су стајали ти аутобуси, ми смо прошли поред њих. Тамо су ти хангари и испред хангара је владао један општи неред. Физички су нападани ови затвореници, гурани у оне хангаре, ударани итд. То сам видео, то сам запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су људи који их ударају, ко су ти људи?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Видим да су људи униформисани, али сигурно нису били припадници ЈНА него територијалци, у униформи јер већ је Вуковар ослобођен, није могао бити нико други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, разликујете да то нису припадници редовног састава ЈНА?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Јер ако се ради о војнику, значи младог војника 22, 23 године, ако се ради о територијалцу он је 40,50 година и неуредан и мање више необријан и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо било и да ли сте тамо запазили припаднике редовног састава ЈНА?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Могуће појединачно, али да сам нешто регистровао посебно њихов број нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било војних полицајаца?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Било је у белим опасачима, заправо поручник је био што сам му ја предао ова четири војника. Он је носио бели опасач, али је био територијалац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је био територијалац?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је по Вашој процени људи испред хангара? Да стекнемо неку представу о томе, кажете била је гужва, метеж, ударају, гурају?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Док смо ми дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ситуацији кад сте ви дошли?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да, разумем ја Вас. Док смо ми дошли одозго поново од Мркшића ја и Томић Славко покојни више од половине људи је већ било угурано и ушло у хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су остали?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Остали су били испред, гурали се и они да уђу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљени?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да, тако смо их ми затекли у том моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, било је и заробљених испред хангара и ових територијалаца?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да. Јел су пристизали колоном из аутобуса су пристизали. Ми смо се врло кратко, само пар минута задржали код овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Мркшића?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Код Мркшића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се неко издвајао од тих људи као карактеристичан по било чему кога бисте нам могли описати? Ево описали сте од претходне вечери тог високог и ту ниску, али их нисте видели тамо? Неког другог тамо да ли сте регистровали као карактеристичног по било ком обележју?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Бадава је да сада региструјем кад нисмо имали њихова имена, презимена, али било је очито људи који се бахато, кажем понашају, силецијски, насилнички, ударају ове, гурају их на силу, ваде им лична документа из цепова, гледају, узимају итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуно људи овде господине Кијановићу, пуно људи овде који су сведочили па и неки од оптужених сагласно исказују у смислу да су аутобуси довожени до хангара до једно можда 10-ак метара од улаза у хангар, па да људи излазе из аутобуса и пролазе кроз шпалир, дакле заробљени из аутобуса излазе и пролазе кроз шпалир на почетку тог шпалира одмах уз аутобус врши се њихов претрес, односно узимају им се и документа и новац итд?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Тај шпалир је вероватно постојао у моменту изласка из аутобуса и ми кад смо стигли доле, аутобуси су били испражњени и сво људство се налазило делимично већи део у хангарима, а један мањи део се непосредно пред улазом. Аутобуси су били 50-ак метара сигурно ништа ближе испред хангара. 50-ак метара сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су она три, или их је више?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да, то су она три аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема их више?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нема их више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема их више? Јер опет према неким другим сведочењима би се дало закључити да је било 6 аутобуса и да су довежени у не одједном свих 6, неки су нам говорили да су сви у колони од 6, али?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Молим Вас, у том моменту мени су присутна ова три и ништа више, а да ли је после 18, 19 часова долазило још, неко каже да је видео и да јест, јест, ако није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте се ви тамо задржали Ви и Томић и Стошић?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ми смо се доле задржали ја вам кажем у врх главе 10-ак минута, максимално 15, све скупа док сам ова четири војника извукао, док сам дао задужење овоме поручнику, резервисти да их преда горе, видим ону гужву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато име Хајдар Додај?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Које име?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдар Додај?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је један од војника ЈНА који је био на редовном служењу војног рока у ЈНА који је, како нам је овде рекао прешао на другу страну, искористио је неку прилику и био је ваљда у полицији Републике Хрватске и био је у овој групи заробљених, па нам говори да се са још неколицином представио као

војник ЈНА који је заробљен и на тај начин спашени, то је претпостављам ова ситуација о којој Ви говорите?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја кажем, имена те четворице војника се не сећам, бележницу сам нормално уништио одмах јер сам био већ у пензији, а војника је било конкретно син командира чете са Митнице и ЗНГ-а био је војник на одслужењу војног рока у Сарајеву, па је дошао на годишњи одмор нешто још у јуну месецу у Вуковар, па га је отац убедио да остане, сместио га у Ловас доле село, ја сам водио са њим разговор јер сам био задужен превасходно за припаднике ЈНА, па је отишао горе код деде у Ловас и кад је већ, кад су отпочела борбена дејства на Митницу он је прешао и дошао код оца и био до последњег дана до пада Вуковара на Митници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, задржавате се само 10-ак минута? У ситуацији кад сте ви дошли тамо, да ли је још увек дан?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан је?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте отишли такође је дан?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако? Питам Вас кад сте Ви дошли на Овчару и кад сте отишли с Овчаре да ли је дан?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Видно је, још је дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то Вас питам? Да ли сте приметили иког другог од официра ЈНА тадашње тамо ЈНА на Овчари?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не сећам се верујте, не сећам се сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде су нам говорили да су били и то је то неко време отприлике, дан је још и тада мајор Вукашиновић – Шљиванчанинов заменик, потпуковник Војновић – командант 80. моторизоване бригаде из Крагујевца, у чијој, под чијом командом је било село Овчара итд., капетан Везмаровић – командир чете војне полиције те 80. моторизоване са 15-20 војних полицајаца који ту покушавају да успоставе ред у том хангару?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја вам кажем могуће да су били. Ја те људе не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник штаба Панић?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Кратко сам се задржао да би, прошло је пре свега и време 15 година да би моја сећања била толико релевантна као да сам то разговарао са вама, односно сведочио 1992. или 1993. године, шта ја знам, 15 година је прошло морамо то мало да схватимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, ако сам Вас добро схватио, ушли сте у хангар, некако сте се пробали да уђете у хангар?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу некако да сте се пробали кроз гужве?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ко бранио да уђете, да ли је ко обезбеђивао улаз?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Па није бранио у оном буквалном смислу да ме ту спречавао оружјем или нечим, али било је гурања, ја нисам улазио у центар хангара. На вратима сам се улазним појавио и ово саопштио, поновио неколико пута и онда су ова четворица изашла и тај сам посао тако обавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вас нико спречавао да те људе издвојите?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не, није ме спречавао у смислу они су изашли и ја сам рекао да би се колико, толико извадио тог притиска овима ће војни суд судити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са њима четворицом, да ли сте Ви видели шта је урадио тај поручник са белим опртачем?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Предао их је Мркшићу то знам сигурно, јер кад смо се вратили горе речено је да су ту негде око командног места у некој просторији они су предати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас у смислу да ли сте Ви видели шта је он са њима по том Вашем наређењу урадио, да ли сте Ви то видели?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Јесте то је урађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или су они остали кад сте Ви напустили Овчару, да ли су они и даље остали тамо код хангара та четворица и тај поручник?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Он је отишао пред нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је дакле с том четворицом отишао испред вас?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Испред нас, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујић нам је говорио овде, а читали смо и пре 2 дана записник о саслушању сада пок. Томић Славка пред Војним истражним судијом па су нам говорили да су неко време у Негославцима чекали да вам се обезбеди да идете за Шид или тако некако и да сте буквално у возилу неколико сати чекали покрет.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Јесте тачно чекали смо, није нам дао Мркшић пошто је био увек несигурно да идемо пет нас без икаквог обезбеђења, без личног наоружања, само смо имали пиштоље службене, није нам дао и онда се однекуд после извесног времена створио неки БОВ, кренуо је пред нама и практично он је стигао у Шид, ја нисам био још у Товарнику са «Стојадином».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они обадвојица говоре о томе да неколико сати, више сати седите у аутомобилу и чекате?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Па могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ме занима о чему сте разговарали тада, да ли сте што разговарали са господином Вујићем о тој седници владе, шта вам је он рекао о тој седници владе на којој је био САО Крајине? Рекосте оно био је незадовољан односном према њему као старешини, припаднику?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Врло кратко смо у току пута у колима разговарали. Ја сам рекао Богдан Вујић је био видно незадовољан његовим пријемом и уважавањем на том састанку, рекао је да је главну реч водио Аркан, да је било речи и о предаји ових заробљеника САО Крајини пошто она већ као република и у том смислу Богдан је нешто мени причао, верујте ми ја нисам то много ни капирао јер сам возио, гледао сам оне рупе од артиљеријских оруђа по путу да не слетим с пута и БОВ је стигао у Шид, сигурни будите ми још нисмо били стигли са «Стојадином» нас петорица ни до Товарника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су биле ваше процене о томе шта се то дешава горе на Овчари?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: У ком смислу мислите шта се дешава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу видите шта се ради, шта се дешава, како се поступа према заробљеницима?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Процена моја је била, како ми је рекао и пок. Славко Томић да ти људи који су одвежени на Овчару неће више видети белог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас чуо?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Процена је била, како ми је рекао Славко Томић да ти људи који су одведени на Овчару неће више проћи као ови што су у Сремској Митровици и да неће више видети белог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се вратили вас двојица и ко још рекосте Стошић, кад сте се вратили назад у Негославце да ли је ко од вас поново ишао код Мркшића или уопште у команду везано за то?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја нисам ишао, а да ли је ишао Славко Томић и Богдан Вујић накнадно није ми познато, али ја нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли касније са ким, кога обавештавали о овоме, о томе шта сте запазили, шта сте видели?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не знам да ли је то учинио пошто је био старешина ове групе Богдан Вујић пуковник, ја лично нисам јер зна се ко су у координацији командовања старешина групе подноси извештај, прима задатке и задатке преноси на своје потчињене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јели било горе војних возила кад сте дошли горе на Овчару, да ли је било војних возила каквих?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Било је чини ми се, нисам сигуран било је неких кампањола, било је неких пар комада чини ми се од ових територијалаца, не знам, а војна возила вучна, артиљеријска била су на оној топографској греди између командног места Негославаца и Овчаре ту били су ови...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било цивилних аутомобила, путничких оно возила?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли је било тамо каквих трактора са приколицама, камиона?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја сам то схватио да је то возни парк јер сам мислио да је то део пољопривредног добра, било је неких трактора тамо, ја сам схватио то да су то пољопривредне машине које ту људи, сељаци користе и остало, а било их је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тамо каквог трактора или камиона непосредно уз улаз у хангар у то време колко сте ви провели тамо?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нисам сигуран и не бих могао да нагађам, не могу да се присетим, давно је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било каквих грађевинских машина типа ултови, дозери, багери?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја нисам запазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте тако што запазили? Када сте Ви ушли у хангар, да ли је и Томић тада са Вама или је он остао напољу, не знате тако што?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Враг би се сад сетио, чујте вероватно није остао је ту испред нисам ни ја ушао у хангар, него сам само се помолио на врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На врата у том смислу?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да колико да ме присутни унутра виде и чују, а да се ја тамо у ону гужву пробијам, гурање међу њима нисам хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви сами или можда заједно са Томићем и са Стошићем разговарали са ким од тих људи тамо напољу који од тих територијалаца и тако било што?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нисам ја са њима разговарао јер није било ни времена, није било ни места јер кад разговарам са људима по својој професионалној дужности ја то сматрам информативним разговором, треба ми простор и време и припрема за тај разговор, ја тачно знам шта хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас добро разумео, што сте уопште отишли на Овчару, што сте уопште одлазили на Овчару?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Отишао сам на Овчару, кажем вам поново да би видео да ли има припадника ЈНА за која сам био лично задужен и приоритетан мој задатак је био у оквиру групе и у Бегејцима кад сам био и у Сремској Митровици кад сам био и овде вођење информативних разговора са старешинама и војницима, односно припадницима ЈНА по ком су основу се нашли у редовима непријатељским и тако даље и због тога сам отишао искључиво на Овчару. Иначе, кад сам већ, кад су они отишли на Овчару доле, ја сам отишао са Томићем код Мркшића да сам то урадио горе у аутобусу, још сам мислио да ће аутобус ићи са нама па ћу то доле да урадим негде, ја не бих ишао уопште на Овчару. Нисам имао потребе. Не знам да ли сам јасан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо. Кад сте чули за Овчару као догађај?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Чуо сам ово из средстава јавног информисања, али за Овчару сам чуо још док сам био у Негославцима кад сам дошао да извршим задатак, тад сам чуо за Овчару. За случај Овчара погубљења заробљеника чуо сам из средстава јавног информисања оно кад је већ објављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је знатно касније било?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не сећам се тачно када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икад, икоме везано за ове догађаје давали изјаву какву органима Управе безбедности или војним истражним органима или да ли Вас је ико икад везано за то саслушавао или је ово данас први пут да о овоме сведочите?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Давао сам изјаву мислим прошле године, јесте 2004. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2003. године?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: 2004. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Службеним лицима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиције или из Управе безбедности?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Службеним лицима припадницима ЈНА, односно војске Србије и Црне Горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте кад сте били на ВУПИК-у да сте видели лешеве да је било. Какви су лешеве, чији су, да ли знате, шта се са тим лешевима дешавало док сте Ви ту били, да ли их је неко склањао, није, јел сте питали чији су, шта ће се с њима десити? Шта се дешава с тим лешевима?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Госпођо или госпођице, извињавам се, знате кад је територија захваћена ратним дејствима ту мора да има лешева, а поготово какве су борбе вођене на Вуковару дуготрајне и било је лешева, код сад да зна ко су били, било их је у цивилном оделу, било их је, неколико сам видео, не сећам се ни броја нисам их ни бројао, било је лешева стоке угинуле, животиња.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Мислила сам на људске, да ли су војници били, јел су били цивили?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Позади ВУПИК-а ових хангара где сам вршио тријаж 20. изјутра још ове преостале групе људи тамо сам видео по тој башти воћњак неки,виделе су се воћке, тамо сам видео неколико лешева.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само да Вас питам да ли су цивили били или су војници обучени као војска или су били цивили, да ли

знате, да ли се сећате и да ли сте питали можда чији су лешеви некога ту кад сте дошли?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Било је и униформисаних лица, зимски период, новембар месец већ изјутра је то рано чим смо устали слана, беле се по њима се види, назире се да је то људско тело.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Кад сте дошли у касарну рекли сте да је билотериторијалаца. Колико их је било? Да ли можете да процените, јел било мало, колико, више и да ли је сем овог Тополе којег сте рекли и те жене, да ли се неко још издвајао у било ком смислу, неко руковођење, организације тог терена, било шта слично да је радио?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Илузорно је било бројати колико их је било да вам ја сад кажем број, али је видно било њихово присуство.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не можете одредити можда 20, 30, 50, 100 или?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: У комплетном ВУПИК-у у оној групи људи, оних 50-ак аутобуса товарено, ја претпостављам да је било и више 50-100 можда, то је било измешано све. Тешко је ноћу разликовати, јер и припадници ЗНГ-а су новили униформе СМБ и територијалци су носили униформе.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је неко вршио неку организацију, да ли је неко говорио шта да се ради, где да се иде, да ли сте приметили да неко од тих територијалаца се издваја на неки начин да руководи или организује ту групу која је ту?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Коју групу, ова која врши тријаж људи и утоварује у аутобус?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да, то комплетно сво то збивање ту?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Побогу рекао сам, дошли смо, добили задатак, скупили се и договорили како и на који начин тај задатак да извршимо.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не, нисте ме разумели од тих територијалаца који се налазе ту испред касарне питам Вас да ли се је неко издвајао у смислу неког организационог, да је неко говорио територијалцима шта да раде или било шта слично не мислим на Вас и на војску уопште, то да ли је била нека организација.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нико се у том организацијском смислу није појављивао, камо среће да се појављивао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Него бисте рекли да су били бахати, да су се понашали тако неодговорно?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Камо срећа да се неко појавио са њихове стране ваљда би могао да успостави неки ред.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: То сам Вас и питала у том смислу?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: то је било свак за себе од присутних територијалаца.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро, када долазите на Овчару сем људи који су у хангару, испред хангара, значи од заробљених људи, рекли сте да је било доста територијалаца такође или ових из резервног састава и то, да ли можете и ту одредити колико има људи, значи сем заробљеника?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Све су то слободне процене сада после 15 година.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: По Вашој некој процени?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: По мојој некој процени иоле је било 50-ак више, а не и 100 људи територијалаца.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ту испред хангара?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: То је један шири комплекс, та Овчара шири је комплекс, трактори доле, те присутна возила, неколико кампањола, па аутобуси, па ова три аутобуса око стотинак, 150 људи орприлике из болнице што је изашло, нешто унутра, нешто напољу. То је један метеж.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ту на улазу у хангар да ли је била војска, да ли је неко од војника стајао?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Све што носи униформу за мене је војска.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не, не мислим сад на редовну војску, да ли је било неког од редовних војника који је евентуално чувао неки ред код уласка у хангар или стајао ту у близини на неки начин?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нисам запазио.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Од ових осталих, који нису редовна војска, јесу ли имали оружје, јел су носили нешто са собом?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Носили су своје лично наоружање, полуаутоматске пушке, пушке 48, паповке итд.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је било док сте Ви ту боравили ту испред хангара, да ли долази до неког сукоба између војске и територијалаца озбиљнијег у смислу неке свађе или било шта слично, ту значи на Овчари?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ако мислите да је ту било неког сукоба, физичких насртаја једних на друге мени то није познато.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не, озбиљнијег разговора, нисам мислила да су у том смислу туче и слично? Рекли сте да сте само врло блиско од уласка у хангар ушли у хангар да ли сте видели да ли има у хангару војске, редовне војске, војника?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нисам видео то.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је неко те људе на неки начин евидентирао у хангару у који улазе од тих заробљених, јел неко водио неку евиденцију, шта се дешава?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Није ми познато да ли их је неко пописивао у хангару, није ми познато.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: У том моменту да ли је била нека евиденција спровођена, а да ли је ту било неких свађа или пуцњаве док сте ви ту у хангару?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја док сам био за тих 5,6, 10 минута максимално кажем временски нисам чуо пуцње не сећам се. Нисам чуо сукобе између припадника којих је било ЈНА ондашње и територијалаца, али је био присутан један општи метеж, викао заробљених који су доведени јер су физички нападани, ударани итд., узимали им личне ствари. Кад човек падне тако у руке он је попут звери, као сваки човек.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Где се одузимају те личне ствари? Сад кажете одузимају се личне ствари, јер испред хангара или унутра?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Одмах на улазу испред самог хангара, како кога гура унутра он га првоизмарише, изудара и онда му исчерупа личне ствари.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли се ту истиче неко од тих територијалаца у овом смислу малопре што сам Вас питала организационо или да неко наређује некоме или да се одваја од других на било који начин?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Па у сваком случају се истиче онај који то чини, али он је мени непознат.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не, мислила сам нека особа која као руководи у том смислу?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не мислим сваког од њих појединачно?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је било жена неких испред хангара или у хангару?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Није ми познато.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте Ви видели, да ли сте Ви лично видели неку жену да је била испред или унутра од заробљених?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је била нека жена од тих других територијалаца испред хангара, да ли је била нека женска особа присутна?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја само знам да је у она три аутобуса на Митници како су седели цело време овако паркирани један до другог, ми смо седели ја и Стошић и шетали смо, имали смо једну клупу да повремено седнемо и запалимо цигарету итд., видео сам да је било у аутобусу и жена, колико ми се сећа да је било и неколико деце. Нисам сигуран немојте ми узети здраво за готово, али све ми се нешто мота да је било и деце неколико.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: То су међу ових заробљених који су били у аутобусима?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Вероватно то су деца била са мајкама.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само Вас ја питам да ли од ових територијалаца пошто сте рекли ово малопре са Тополом, јел била још нека жена, да ли је од теириторијалаца била нека жена ту испред хангара или ту на Овчари мислим на том делу?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја је нисам запазио верујте нисам је запазио.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви господине Кијановићу то јутро ишли до болнице?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте ишли до болнице?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја нисам никад ишао до болнице, ја сам директно отишао кад сам испразнио изјутра ове хангаре позади ВУПИК-а, позади дворишта, речено ми је ја кад сам питао дежурног официра шта сада да радим у том

логору, вас двојица треба да идете јављено је у касарну на Митници да сачекате стражу, иако нисам никад био у Вуковару нашао сам и отишао право у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Томићу у овом свом исказу код војног истражног судије говори о томе како је тамо у тој касарни било доста озбиљна и затегнута ситуација која је претила да доведе и до сукоба са територијалцима, «па сам ја» каже «ради изналагања решења одлучио да заједно са територијалцима одем до болнице и о томе обавестим Шљиванчанина и Вујића. У болници је владао прави хаос, било је повређених, мртвих, тамо сам видео представнике међународне заједнице па у тој општој гужви нисам успео да пронађем Вујића али сам пронашао Шљиванчанина и обавестио га о чему се ради. Он мени тада ништа није рекао већ се одвојио насамо и разговарао са двојцом територијалаца официра, а ти официри су тврдили да је један д њих командант ТО јединице, а један начелник штаба». И онда говори тада да му Шљиванчанин није рекао али да су му ови територијалци пренели да је решено да они преузму заробљенике и онда се он враћа до касарне, каже «не сећам се тачно, али сада мислим да сам се у касарну вратио сам без територијалаца. Тада сам видео да она два аутобуса због којих сам ишао у болницу више нису у кругу касарне. Кијановић ме је обавестио да он зна да су аутобуси отишли на Овчару и да су то највероватније организовали територијалци».

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не. Аутобуси су отишли доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Овчару и то сте нам рекли, али ево он каже да су то организовали територијалци?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Молим Вас, поново понављам, аутобуси су отишли на Овчару, Славко се вратио из болнице. С ким је контактирао, шта је радио горе, кога је обавештавао, шта је тражио мени је непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам говорио?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Дабоме. Мени није познато. Кад је дошао у круг касарне рекао сам му да су отишли аутобуси, ево задњи одоше на Овчару и он каже идемо код Мркшића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али он овде каже, желим само Ваш коментар, али он каже да сте му Ви рекли да су то највероватније организовали територијалци? Као да сте му Ви то рекли тако је он том приликом изјавио?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: 15 година мало, али ако је Славко рекао то можда сам ја рекао, одоше на Овчару, сигурно сам му рекао, онда смо отишли код Мркшића, ово даље се одвијало како сам пар пута до сада да не понављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте били лично код Мркшића тада?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Јесам био и краће време а Славко је остао још до краја да заврши са Мркшићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекао Мркшић тада док сте ви код њега?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Јесам ја тражио Шљиванчанина, требао ми је. Преко пута је имао канцеларију, нисам га нашао, значи још је био у болници, још се није био вратио и у том моменту Славко излази, ја му кажем Славко идем доле да видим овај мој задатак да решим ако има ко од припадника ЈНА да извучемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Питања даље молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Шта му ближе каже Томић око тога шта му је рекао Мркшић везано за ово због чега су долазили код њега, шта ближе осим овога уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разумели питање?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели питање? Слабије чујете, добро? Мало ћемо гласније. Дакле, кажете отишли сте са Томићем код Мркшића, ви сте код Мркшића били јако кратко јер сте тражили Шљиванчанина а Томић је остао код њега и после тог кратког задржавања на командном месту у Негославцима кажете да одлазите на Овчару, шта Вам је Томић рекао шта је било код Мркшића, то Вас пита заменик?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Томић ми је рекао, причао да му је наводно без ово наводно Мркшић раширеном руком испред очију махао и рекао «ја ту не могу ништа», то ми је Томић причао касније у Сремској Митровици кад смо се већ вратили јер тог дана нисмо имали времена да ми то прича. Томић је то, баш ми Томић каже ја сам то схватио као да се и он са тим мири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се не може ништа по том питању радити јели?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је истражном судији војног суда рекао нешто друго у том смислу, добро Ви кажете томе нисте присуствовали, али само «чини ми се да је тада Мркшић ставио шаку на лице са раширеним прстима», ово читам због тога што и Ви нешто.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Видите на лице то је, ако ставите испред очију кад показујете кад нешто проговарате кроз прсте покажете овако, јел не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Што сам ја схватио да им треба прогледати кроз прсте»?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: То ми је Томић причао, ја то нисам видео, али је то Томић причао и то да се зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Томић причао, добро?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Говорио је сведок нешто о разговору са Богданом Вујићем који је био видно потиштен везано за боравак на седници САО Крајине и ту рекао сведок око тога ко је водио главну реч. Да ли му је Богдан Вујић рекао да ли је донета некаква одлука на тој седници Владе САО Крајине или закључак у вези са заробљеницима из болнице и њиховој судбини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте Ви нешто у том смислу?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Причао ми је исто тај Богдан Вујић касније кад је док је радио у Сремској Митровици са Весном Босанац да је одлучено на тој седници САО Крајине да пошто је то већ проглашено као Република, да заробљеници припадају њима да су то њихови, падају њима у надлежност. Да се он томе противио и да је наишао на оштар отпор и омаловажавање од стране Аркана, онда овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горан Хаџић?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Хаџића, дабоме, Горана Хаџића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је причао?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: То ми је причао касније док смо боравили још у Сремској Митровици. Ја сам остао још у Сремској Митровици до 22. децембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је причао о томе да је било још представника ЈНА на тој седници?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Није, да вам искрено кажем није ме ни интересовало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Осим тога да припадају њима, да ли је било речи нешто више и даље шта ће бити даље са њима, да ли ће бити пуштени, суђени итд., какав ће поступак бити са њима, са тим заробљеним?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ништа ми није у вези с тим говорио нити је он знао претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него само дакле у њихову надлежност?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Испричао је доживљаје на тој статусној седници, јер он је очекивао да као представник ЈНА испред Управе безбедности ипак требао да има уваженији третман итд., а био је крајње омаловажен, понижен итд.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли сведок има сазнања у ком својству је Богдан Вујић отишао на ту седницу Владе САО Крајине, да ли га је неко упутио или наредио, или самоиницијативно отишао тамо, обзиром да су били заједно у тој групи иследника која је послата на тај задатак?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: То мени није познато, ако се на мене односи на питање. Није ми познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Каже сведок да када је дошао на Овчару тамо је видео та три аутобуса колико се он сећа, какви су то аутобуси, да ли су то цивилни или нису цивилни, какве су таблице да ли се сећа тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте их и у касарни и на Овчари, па Вас заменик пита јел су то војни аутобуси, цивилни?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Војни нису били колико се сећам по боји нису били СМБ. Таблице нисам загледао, нисам регистровао исто, али ми се нешто провлачи да је на неким био натпис «Чазматранс». Немојте ми узети здраво за готово, али нисам ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Каже да је дошао до хангара, провирио унутра итд. да ли је ту било нечега што је раздвајало заробљенике од ових осталих супротстављених да кажем њима, да ли је било неког физичког одвајања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке препреке, било чиме да би били раздвојени? Неки сведоци су нам говорили ту да је био развучен неки канап па су с једне стране тог канапа били уз зидове хангара заробљени, а овамо с друге стране ови сви ови остали?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: То при оном првом транспорту оних 50 аутобуса на то мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, говоримо о Овчари, о хангару на Овчари?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нисам запазио. Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки стол тамо, да ли је ко вршио пописивање тих људи, да ли сте тако нешто запазили док сте били тамо?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нисам регистровао, нисам запазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ви сте председнице предочили сведоку неке делове из исказа Славка Томића сведока пред истражним судијом Војног суда. Нисте му предочили један део који се разликује од његовог данашњег исказа, везано за приступ тим, како каже Томић, халама. Он говори о томе да је брањено да се уђе унутра, а овај сведок говори о томе да је нешто другачије говорио, па ме занима да коментарише само тај исказ? Ево ја ћу да покажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, знам ја то није спорно него у питању је нешто друго, али добро. Сведок Томић Славко описује ту ситуацију, додуше релативно штуро, без више детаља, па каже овако: «Тамо сам затекао прави хаос. Видео сам да се заробљеници изводе из аутобуса. Врши се њихов претрес. Одузимају им се личне ствари и они уводе у бараке, хале. Ја сам учесник Другог светског рата и одмах ми је било јасно шта то значи. Тамо нисмо могли ништа да учинимо јер је био блокиран прилаз тим халама». Он каже јер је био блокиран прилаз тим халама.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Колико се сећам то сам Вам све рекао да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово би се могло заиста тумачити у смислу да се забрањивало да се приђе, ја сам Вас у том смислу питао, а Ви кажете забрањено је било то што сте се пробијали кроз масу?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Настојало се да се не прави већи неред, већи хаос, присуство сваког појединца, доказак нових људи, ствара се још већа гужва аутоматски.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче нешто је сведок говорио о томе али нисам сигуран да је баш прецизно рекао, рекао је нешто везано за њихов долазак на Овчари, да ли би могао да понови колико је то сати било, које је доба дана било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је 16 сати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: А када одлази, јел још био дан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После 10 минута.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ако сте добро слушали, ја сам рекао негде око 14 часова био је још дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Рекли сте око 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте око 16.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Између 14 и 15 часова смо отишли из касарне, не могу ја сад после 15 година да вам кажем тачно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али овде нам рекосте да сте на Овчару дошли око 16?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: То је видно време и ја кад сам отишао од Мркшића поново за ове војнике још увек је било видно време и кад смо се вратили још увек тек се називао сумрак и онда смо чекали негде до 10, 11 сати навече колико се сећам, то је слободна процена времена, нисам бележио време било ми је сувишно, онда смо кренули за Шид.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: На неко од Ваших питања председниче или већ чланова већа, више не знам, рекао је да је њихова процена била да ти тамо заробљеници белог дана неће дочекати или неће видети. Да ли неког они обавештавају о тој својој процени када већ крећу према Шиду итд?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Шта је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не, а да ли је Томић, не зна, да ли је Вујић не зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Немам више питања.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Морам опет да се вратим на овог Мркшића јер он каже ми смо били код Мркшића јер он каже ми смо били код Мркшића. Мене интересује он лично да ли је он икакав контакт имао у вези с овим догађајима које је видео и реферисао о томе Мркшићу, он лично? Није ми јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, ја сам питао сведока у том смислу, дакле, нисмо баш схватили колико сте Ви лично били код Мркшића, рекли сте да је тамо Томић остао, да сте дошли заједно и да је Томић остао и отишли да тражите Шљиванчанина?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Дошли смо заједно ја и Томић Славко код Мркшића, ушли смо заједно и Томић му је почео да износи ситуацију виђено, ја сам рекао Славчо продужи идем до Шљиве треба ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, док сте ви.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Славко молим Вас. Славко остаје са Мркшићем, још разговара не знам шта, јер ја сам већ на вратима канцеларије Шљиве њега тамо нема и сад да не реметим Славка и њега вадим цигарету, запалим. Славко у том моменту излази и каже «Кићо, Кијане, ово ће да буде готово».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекао?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ово ће да буде готово. Ја га нисам разумео шта да буде готово, а он ми је у том смислу рекао ово ће да буде готово. Идемо доле да ја покупим ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви ништа нисте рекли Мркшићу нити је Мркшић било шта рекао док сте Ви са њим, е то је суштина питања пуномоћника?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја сам присуствовао пар минута само док је Славко почео да му износи и реферише о ситауцији о виђеном у болници и на гробљу док су на аутобусе насртали и да су доле отишли аутобуси и онда сам кажем напустио их. Они су остали још пар минута и онда је Славко изашао.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Зашто они одоше, шта су се договорили код Мркшића, с којим циљем, шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао нам је.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да реферишу, е како су реферисали, шта су рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бојим се сад пуномоћниче да инсистирате да сведок понавља оно што је већ рекао.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Не да понавља. Он је био присутан кад је Томић говорио Мркшићу о ситуацији, шта је рекао Томић, да ли се сећа?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Рекао је Мркшићу на оне аутобусе док су боравили у касарни, Кијановић и Стошић су имали проблеме, насртали су на њих територијалци и претили им оружјем, очекивао сам да ти аутобуси иду са нама, међутим, отишли су сви на Овчару.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: У вези са Овчаром да ли је нешто говорио, јел сте Ви били ту кад је говорио?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: У том моменту ја сам изашао, Славко је остао још са њим.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Кад ви завршисте овај ваш посао да кажем онако популарно безбедњака, да ли сте Ви икоме подносили генерални извештај, не сад ово него били смо то, тако, да ли сте некакав извештај сачињавали или неко од ваших?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Код нас је нормално да старешина групе одговоран за рат подноси извештаје. Какав је тај извештај, мени није познато.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли је и он Вас нешто консултовао кад је правио извештај, рекао Вама Кијановићу?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Био је присутан, знао је и мени није то присутно.

АДВ. ГОРДАНА ЛОЗНАЛИЈЕВИЋ-ДАНИЛОВИЋ: У исказу је сведок рекао видео сам тамо трактор. Да ли може да определи у односу на хангар где је видео трактор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тракторе рекао је трактор у множини.

АДВ. ГОРДАНА ЛОЗНАЛИЈЕВИЋ-ДАНИЛОВИЋ: Тракторе? Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на овај хангар где су били ти трактори, Ви рекосте?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Како се долази тим путем, где су дошли аутобуси где сам ја дошао испред пред хангаре, знам само, остало ми је у сећању чеона постављени од хангара. Лево и десно је било и људи и некаквих возила и трактора, али где да ли је био лево, да ли десно, које одстојање удаљено, није ми познато.

АДВ. ГОРДАНА ЛОЗНАЛИЈЕВИЋ-ДАНИЛОВИЋ: У исказу је сведок рекао ја сам моје забелешке после нормално уништио. Да ли може да одговори и ако сме,

мислим ако не ремети правила војне тајне и службе, шта је било у тим забелешкама, шта је евидентирао и зашто их је уништио?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Могу да вам одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. ГОРДАНА ЛОЗНАЛИЈЕВИЋ-ДАНИЛОВИЋ: Ако може и дако сме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кијановићу нама одговарајте, окрените се према нама боље ће се и регистровати.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: При вођењу информативних разговора са лицима сачињава се план информативног разговора да се оствари жељени циљ. При вођењу тог разговора може се користити техника, може се користити оловка. Ја сам то себи нотирао, само мени разумно. Не могу ја да пишем све што ми странка износи, нотирам. На основу кад се заврши разговор на основу сећања док сам још свеж, одмах седам и у подсетник – нотес правим службену забелешку, односно информацију и шаљем је претпостављеним органима безбедности, а своју службену белешку у којој бележим планове рада, ово, оно, нормално кад се заврши у команди односно у управи вршено је спаљивање тих бележница, али из тих бележница трагови остају на званичном месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У виду службених белешки, извештаја итд?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Информације, белешке то остаје као траг.

АДВ. ГОРДАНА ЛОЗНАЛИЈЕВИЋ-ДАНИЛОВИЋ: Да ли може да опередели коме је дао тај извештај то што је службено водио, налази се негде траг тог извештаја, да ли је предао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам ја схватио то је о свим његовим активностима.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја тај извештај у конкретном случају нисам правио, правио га је вероватно Богдан Вујић и стечено је да се један примерак те поште ради ефикасности у брзини достављања да Бабићу, Првој војној области, а други примерак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управи безбедности?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Сведок је рекао да је тамо у Велепромету вршена тријажа, да су прво издвојене жене, па старци, па деца, ко је вршио ту тријажу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или ко све? Разумели сте питање?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Тријажу смо вршили ми који смо били задужени за извршење тог задатка и да вам објасним на који начин ако хоћете.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Рекли сте Ви да сте одвојили жене, децу, а где су онда упућивани ти који излазе, те групе које издваја и где су рецимо жене, где су старци, где су деца? Кажете тријажа због чега тријажа, где иду?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Јано ми је господине. Људство, кад се изврши тај тријаж објаснио сам чини ми се лепо. Жене до одређеног броја година, старци, они су касније упућивани у сабирне центре мене непознатог које.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Значи упућивани су и жене и деца и старци?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Дабоме.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А шта је било с овим осталим који нису жене и деца и старци, који нису издвојени, који нису упућени у сабирне центре?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Они су сви послати и није остао нико без обзира на године, разумете ме.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А шта је било с овим мушкарцима, мушкарцима који су у годинама где су војни обвезници?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Били су у Сремској Митровици, било их је пуна Сремска Митровица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кијановићу окрените се према нама и нама одговарајте. Да ли је то ових хиљаду људи, да ли сте Ви ових хиљаду људи одвојили?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то резултат тријаже коју сте вршили ових хиљаду људи које сте спремили у те аутобусе те вечери на Велепромету? Разумете шта вас пита?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Поновите молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је резултат ваше тријаже, ваше екипе на Велепромету те вечери одвајање тих око хиљаду људи који су транспортовани са тих 50-ак аутобуса током те ноћи?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Они су поређани по аутобусима, смештени, пописани и аутобуси су из ВУПИК-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они претходно прошли кроз вашју тријажу?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са оним који су такође прошли али је процењено да не треба да иду у аутобусе те вечери? Шта је са њима било, где су они?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Они су остали ту до наредног транспорта, али да ли је тај наредни транспорт вршен и ко га је вршио, мени није познато. Ако је нешто остало људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: А у склопу те тријаже било је и жена и деце и стараца и старица и борбено способних људи. Сремска Митровица, тамо смо радили са њима била је такорећи пола борбено способних људи млађих од 50 година, скоро пола, по некој слободној процени да кажем.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли му је Томић рекао или је он чуо да ли је Мркшићу предочено да ови заробљеници могу бити ликвидирани, могу бити убијени? Да ли му је то Томић изашао и рекао «Кијане нисмо успели, готово је» то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ваљда сам јасан.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је Томићу, он је слушао одређене ствари које је овај износио, каже почео је да му реферише рекао је то и то, да ли му је том приликом рекао да постоји опасност за њихов живот?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мркшићу? Да ли је тако што?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Па све зависи господине како то схвата. Ја сам схватио да је то готово, чим је Славко рекао Тијане с овим је готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није то питање, мада пуномоћнице ако нам сведок каже шта је он чуо све остало мимо тога није чуо и питање овог типа би било прилично сугестивно у смислу да ли му је рекао и ово, да ли му је рекао и оно?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Не, зато што је он овако рекао, каже Томић је почео да му излаже каква је ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекао нам је тачно шта је говорио.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Е али шта то излаже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао нам је шта је тачно говорио на питање пуномоћника Даниловића је рекао прецизније.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли у том излагању ситуације он спомиње могућу ликвидацију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сведок није рекао и сад.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ја питам јели? Ја га питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам али где је ту крај пуномоћнице у смислу.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Па нема краја, али то је најбитније зато што он каже готово је рекао је неће видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине пуномоћнице схватам да је Ваше питање сугестивно и нећу да га дозволим.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Добро у реду. Само да вам кажем зашто мислим да није сугестивно због тога што је он испричао да ће побити, да ће ово, да ће оно, да неће видети белог дана. Има контекст један ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем ја то све.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли та њихова група, тих високих официра безбедности, да ли је са њеним формирањем и са њеним упућивањем у Негославце био упознат тадашњи начелник безбедности ЈНА генерал Васиљевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Ви то знате наравно?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: То питајте генерала Васиљевића. Мени није познато.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је имао било какав контакт он или Вујић или Томић као та група која је отишла у Негославце са генералом Васиљевићем, да ли су имали реферисање неко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете? Тада те вечери, наредног дана за то време док сте ви тамо, да ли сте имали каквог контакта са начеником управе?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нисам имао никаквог контакта са начелником Управе безбедности, ја сам имао свог првог претпостављеног овде горе у Устаничкој 125, пуковника Радојевића. Ја сам био његов уједно заменик и начелник кога. Мени није познато нисам ја контактирао. Ја сам схватио да је мени у том времену, да сам непосредно потчињен Богдану Вујићу утолико пре што сам ја већ био на расположењу.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Сведок је овде објаснио да се испред хангара, да су се ти територијалци понашали силецијски, насилнички и да ваде лична документа. Да ли је ту био неки официр који је то спречавао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте запазили такву ситуацију мада сте Ви већ посредно и на те околности питани, али уствари нећемо тако, него ћемо овако господине Кијановићу.

У међувремену је стигао колега Перковић у 11 сати.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Више пута сам питан исто питање, ја га тако схватам. Ово питање ми је постављено већ трећи, четврти пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кијановићу, тамо је према сопственом казивању био командант те 80. моторизоване бригаде потпуковник Војновић Милорад, био је?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја тог човека никада нисам видео нити га познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, био је дакле тамо и каже да је спречавао, да је бранио те људе који излазе из аутобуса, пролазе кроз тај шпалир у коме их ударају, насрћу на њих итд., да их је он и својим телом покушавао заштити. Ево то је његова

тврдња и сведочење овде из ове суднице, па Вам то предочавамо и онда Вас питамо као неко подсећање да ли сте Ви тако што запазили?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Самом чињеницом да имамо две супротне стране, ја то сматрам нередом гужви. Логично је да је било оних који су се противили и било их је оваквом понашању и силецијском насртају на ове људе, али нису у томе успели. Прво ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви то видели?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Па видео сам нормално. Не морам то понављати 10 пута. Мислим да сам то рекао да сам на први такав неспоразум силецијско понашање и физички насртај лично на мене претњом оружја, шкорпионом на груди у ВУПИК-у кад сам задуживао старешине да попишу људе у аутобусу, а и ту је било и свугде где су се појављивали они, ту је било оваквих импулса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

НАТАША КАНДИЋ: Сведок каже да је потражио пуковника Шљиванчанина и да га није нашао тог тренутка кад је са Томић Славком дошао у Негославце. Да ли га је тог дана ипак негде нашао и видео и разговарао са њим или сутрадан?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Бићу кратак. Тог дана како је изјутра отишао у болницу, ја га више нисам видео све до одласка. Апсолутно вратио сам се у Шид, односно Сремску Митровицу нисам Шљиву видео. Речено ми је да је још увек у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам схватио, добро.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок каже да је на Овчари запазио тог једног високог, крупног и ту жену поред њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не на Овчари.

НАТАША КАНДИЋ: У ВУПИК-у? Да ли је проценио да он припада територијалцима или неког другој формацији, коме је тај припадао?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Сто посто сам сигуран на основу личног изгледа, необријаног, косе преко рамена да није био припадник ЈНА. Није био ни уметник. Видео сам га у ВУПИК-у у току оне ноћи када смо вршили утовар у ове аутобусе њега и ову женску особу знатно нижег раста од њега, њему до опасача.

НАТАША КАНДИЋ: Ти што које је он видео на Овчари ко су ти, којој формацији припадају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га то у два наврата и објаснио је.

НАТАША КАНДИЋ: Јел било, јел он препознаје ко су територијалци, а ко неке друге формације?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то нам је рекао да 45, 50 година неуредни, униформе оваке, припадници маскирне, мада кад смо већ код тога.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Искључиво СМБ одело, старији крој то су носили територијалци. Припадници ондашње ЈНА, подвлачим још једном, други, трећи пут, носили су шарене маскирне униформе и разликовали су се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кијановићу то неће бити баш тако, знате, зато што смо више, не више све људе који су тамо били, официре које смо саслушавали, све смо питали на ту тему како су били обучени припадници гардијске бригаде, како су били обучени припадници редовног састава тадашње ЈНА и јако мали број људи је имао маскирне униформе, а редован је састав и официри који су саслушавани.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја на које сам наишао и познавао старешине ЈНА из Прве војне области, са њима сам контактирао и послом док сам ту радио тих 15 година били су у маскирним оделима, старешине Прве војне области. За ове

територијалце из Крагујевца и ове остале да ли су имали у свом саставу и активне, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гардијска бригада, припадници гардијске бригаде?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Гардијска бригада био је онај део војника код Мркшића на командном месту у Негославцима колико се сећам у маскирним оделима, бар онај део ако нису, и то су вероватно полицајци Шљиванчанинови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, војници који нису имали маскирне униформе, па са тим и две врсте униформи М?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако даље? Како сад разликовати територијалце од добровољце од припадника редовног састава?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: По спољашњем изгледу и по старосној структури. Војник се зна ако је припадник ЈНА он не може бити старији од 25, 26 година то је младић, то је роса, а кад ви видите пред собом брадоњу до овде са брадом да га видите да је погрбљен, да је пустио преко опасача имовину сву, онда мислите да је то резервиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, ко су ти били са брадама и са тим стомацима преко каиша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ко су били?

НАТАША КАНДИЋ: Ко су били, како их он или заједно са Томић Славком како их они препознају кажу вероватно нешто, ко су они, како их идентификујете?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Препознајемо га по основу визуелног посматрања ја не знам нисам му био ни кум ни ово да му знам име и презиме, али видим човека пред собом, видим човека око себе визуелно запажам, доносим суд, расуђујем, закључујем.

НАТАША КАНДИЋ: Шта сте закључили ко су ти? Ти са брадама, кокардама, шта сте закључили, ко су, триторијалци, Четници, Шешелјевци, шта су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сад већ. Слажем се колеге.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: У сваком случају са кокардом, са брадом не може бити припадник војник ЈНА ни официр ни под официр у сваком случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте рекли да сте војска на овој страни и то сте рекли, да су сви војска, тако сте рекли да су сви војска па је сад питање само по Вашим запажањима на овог типа о којима говористе ко су они припадници којих јединица, састава тадашње ЈНА?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Молим вас кад кажем, кад сам рекао не кад кажем, рекао сам да су то војска, војска су и припадници ЈНА и припадници Територијалне одбране који су подигнути и стављени под оружје, то представља војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко су ови?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Сада је разлика, ако се како се понашају припадници ЈНА, како се понашају и како делују припадници ТО. По мени, по мојој личној процени основни проблем у овом грађанском рату је био што Територијална одбрана није стављена под чврсту јединствену команду ЈНА. По мојој некој оцени, по мом неком виђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се вратимо на питање да ли то сад значи из овога што све рекосте да су то ти људи које сте видели, описали итд., да су то припадници Територијалне одбране?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они нам, односно пуно људи са тог простора мештана Вуковара који су учествовали у борбама, они кажу није било никакве територијалне одбране нити су припадници ТО него су били под командом ЈНА водичи, људи који познају терен итд?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја кад сам ово рекао имао у виду и ценио и сматрао да вам је познато да у току овог рата било је и тих месних, како да их назовемо месних територијалних јединица које нису биле нека формација ТО права па да се формира чета, батаљон па да се стави под команду дивизије армије итд., него оне месне, сеоске страже, чувари пргова, породица итд. Вуковар је пао итд.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су они тада када су констатовали да ће ту сигурно доћи до ликвидације да ли су тражили да нађу некога ко командује тим јединицама то како он каже територијалном одбраном, да ли су покушавали да разговарају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам то питао сведока он каже да није ни са ким разговарао ништа од тих људи.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је приметио, да ли је било видљиво да неко командује њима, да се неко издвајао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је. Он тако што није запазио.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок каже да је он о Овчари, о том стрељању сазнао много касније из медија. Када је то касније?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Касније онда када је објављено на радио и телевизији.

НАТАША КАНДИЋ: Када је објављено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате колико је то било касније?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не сећам се периода, не могу да региструјем неке ствари које сматрам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли до тада, значи пре него што је видео у медијима он није знао шта се тамо догодило уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то. Одбијам то питање. Даље молим?

АДВ. ТОМИЋ СЛОБОДАН: Сведок је рекао да су на Овчару отишли аутомобилом «Застава 101» њих петоро – Томић, Стошић и он, можда је рекао за осталу двојицу, али ја нисам чуо, ко су била остала двојица? Њих петоро значи, Томић, Стошић и он? Ко су још двојица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, рекао је да је још био и Корица?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Корица Бранко заставник је био, али ја њега, он се није плео, није био ни у касарни при одласку ова три аутобуса, нити је долазио на Овчару. Ја га нисам видео. Где је био ја мислим да је он био код органа безбедности Прве војне области.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад се нисмо разумели. Ко је све у аутомобилу који Ви возите и одете на Овчару тачно, ако се сећате, ко је све?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Били смо ја и Славко. Стошић да ли је био или остао горе у Негославце не могу да се сетим, али ја и Славко сигурно смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али петорица њих одлазе из Негославаца за Шид увече?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Вујић је био на састанку, Стошић не знам за то време пошто није ни доручковао ни ручао, да ли је се горе задржао у Негославцима нешто, а заставник Корица Бранко да ли је био код органа безбедности, и где би боравио није ми јасно.

АДВ. ТОМИЋ СЛОБОДАН: Ја сам записао Томић, Стошић и он свакако. Сведок је рекао да је његов искључиви задатак био брига о припадницима ЈНА. Да ли зна по ком задатку су остали, ајде да кажемо остала двојица отишла, нека се сведе на три?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве задатке су имали Томоћ, Стошић?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Логично је закључити да су упућени горе ради испомоћи органима безбедности који нису били кадри ни бројно способни, бројно мобилни да изврше овако обиман задатак кад се радило о оволикој групи људи и с том намером смо упућени са тим задацима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је само, ваше интересовање односно конкретан задатак јесте био да тамо препознате припаднике ЈНА итд?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја сам подвукао и опет понављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је само да ли су остали имали какве конкретније задатке као што сте и Ви имали овај конкретан?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Имали су нормално закључити задатке, пре свега при вођењу информативних разговора, при овоме док смо радили цело време у овим групама да се изналази начин мобилизације, формирање ХДЗ-а, канали наоружања, симпатизери итд. то су ти општи безбедносни задаци, сад да ја не разлажем, нема потребе, а поред свих тих задатака мени је речено још кад сам пошао из Београда за Бегејце, да обратим посебну пажњу и да ја док сам још најсвежији још увек није ми престала званична активна служба, да ја водим разговоре са припадницима ЈНА који су прешли на ону страну. То сам и чинио.

АДВ. ТОМИЋ СЛОБОДАН: Интересује ме да ли је у смислу ове испомоћи шта сте конкретно предузели као испомоћ на Овчару, шта предузимају, шта чине у том смислу у смислу испомоћи?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нисам разумео ни чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигуран да сам и ја разумео пуномоћниче питање. Не рекао је у смислу испомоћи органима безбедности гардијске бригаде на теретну на том локалитету итд.

АДВ. ТОМИЋ СЛОБОДАН: У том смислу и питам шта сте предузели конкретно?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: То се подразумева.

АДВ. ТОМИЋ СЛОБОДАН: У чему се састоји та ваша испомоћ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цео дан је говорио о својим пословима и својим ангажовањима и на Велепромету.

АДВ. ТОМИЋ СЛОБОДАН: Конкретно на Овчари, значи ту?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Господине под појмом испомоћ подразумева се преузимање њихових задатака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кијановићу, немојте одговорити на питање док ја не дозволим да одговорите на њега. Немојте журити. Разумели смо. Сведок је нама одговорио на то питање.

АДВ. ТОМИЋ СЛОБОДАН: Да ли сте се сви вратили заједно са Овчаре или је неко остао горе?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Богами смо сви заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви који сте отишли заједно?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Па отишли смо ја и Томић и вратили смо се.

АДВ. ТОМИЋ СЛОБОДАН: Стошић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није сигуран за Стошића. Слажем се, ево сад је рекао није сигуран за Стошића да ли је он ишао тамо или је остао.

АДВ. ТОМИЋ СЛОБОДАН: И само још једно питање. Враћају се заједно, схватили су озбиљност ситуације да ли разговарате о томе, шта се дешава, шта треба предузети даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали сте неколико сати у аутомобилу, рекли сте нам да Ви нисте, а да ли су остали кога о томе обавештавали и о овим проценама итд.

пуномоћник Вас пита да ли сте ви међусобно ту у аутомобилу разговарали о томе шта је то, шта ће бити, шта радити, да ли нешто предузети итд? Док сте у аутомобилу и док чекате да вас обезбедисигуран транспорт за Шид?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нисмо буквално седела сва петорица у аутомобилу, неко је седео, неко излазио тамо, овамо, да нешто код ових старешина које је познавао, али да смо водили неке разговоре шта ће бити, како ће бити о томе нисмо касније кажем рекао сам у Сремској Митровици кад смо том рада, током доручка, ручка, вечере итд. кментарисали смо те наше доживљаје и догађаје из Вуковара док смо горе боравили ових два дана.

АДВ. ТОМИЋ СЛОБОДАН: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Извињавам се што прескачем, враћам и то не волим да и други раде, ево сад ја то радим исто. Записивао сам нека питања за сведока па су ми промакла два питања која сам записао, а нисам поставио, па сад ако ми дозволите да питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, мада се био јавио колега Баровић, али ево видим нема ништа против.

АДВ. ЂУРЂЕВИЋ ВЛАДИМИР: Председниче пре него што тужилац настави, ја се извињавам морам прекинути, не желим да прекидам тужиоца у питањима, само молим председника да ми дозволи да због других обавеза напустим претрес. Колега Дозет ће преузети одбрану и мог брањеника и колеге Јелушића. Имам јавну седницу Врховног суда на коју морам стићи, па се извињавам ако ми дозволите. Био је договор са колегом Јелушићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам мислио да само чујемо још ово пар питања и да направимо паузу.

АДВ. ЂУРЂЕВИЋ ВЛАДИМИР: Слажем се, једино нисам сигуран, Београђани могу то воље да процене да ли могу у 12 бити на јавној седници ако још увек останем овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За 5 минута ћемо направити паузу.

АДВ. ЂУРЂЕВИЋ ВЛАДИМИР: Онда ћу још толико остати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Значи само још две ствари за сведока. Ви сте питали сведока председниче везано за једну седницу која је одржана у Велепромету то је о чему говори сведок Богдан Вујић у исказу војном исражном судији то је састанак на коме је присуствовао при исказу Вујића и Борисављевића, а истовремено је присуствовао и Томић и сведок Кијановић када се говори о проблемима везано за, значи проблемима који постоје везано за заробљенике и могућност да им се науди и примењивању силе према њима у Велепромету, па ме интересује да ли је сведок јавно присуствовао том састанку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да јесте, да је присуствовао том састанку који је претходио тријажи која је вршена на Велепромету и евакуацији ових око 1.000 људи, рекао је да јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: И још једна ствар исти тај исказ Богдана Вујића страна 9 војног списка где говори о томе да га у једном тренутку по повратку у касарну заставник Корица обавештава о томе да су га тражили Томић и Кијановић, да га известе да су аутобуси кренули, у ствари да је касарна окружена територијалцима и да постоји могућност да нападну касарну и одведу заробљенике иако обезбеђује војна полиција касарну, а ради се о аутобусима који су из болнице отишли у касарну, да ли је то познато сведоку Кијановићу, да ли је он заиста тражио

Богдана Вујића да га обавесте о томе или не. Значи то је страна 9 војног списка исказ Богдана Вујића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Корица Бранко ме је упознао да ме је тражио Томић и Кијановић који су га информисали да су аутобуси из болнице отишли у круг касарне, да их тамо обезбеђује јединица војне полиције, али да је касарна окружена јединицама ТО и да постојимогућност да нападну касарну и одведу заробљенике». Да ли Ви знате шта о овоме? Ово говори Богдан Вујић да му је рекао Корица Бранко, а Корици наводно Ви и Томић? Ви сте говорили о тој ситуацији у касарни итд. ово је сад нешто што би се могло прихватити и схватити као пуно, пуно теже. Опкољена касарна, прети напад?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Поново подвлачим ја у касарну и Стошић док смо боравили, ја сам видео колико има људи у кругу касане, а ван зидова касарне нисам излазио нити сам могао да констатујем нити да региструјем. Корица одакле је то видео и како је пренео није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колега Баровићу?

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: прављени су спискови људи који су транспортовали аутобусом, сад чули смо шта се догађало са службеним забелешкама са саслушања, да ли сведок може да нам каже шта се догађа са списковима лица која се превозе аутобусима након што она уђу у аутобус, да ли се раде у једном или у два примерка, да ли се тај списак предаје лицу које прати аутобусе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да он не зна шта је Богдан Вујић са тим списковима урадио или Томић ако их је имао. Вујић нам је рекао да нису прављени спискови.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Онда није упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже није било времена за то, хтели смо.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја нисам поделио за све аутобусе, али сигуран сам будите сигурни најмање за 20 до 30 аутобуса дао сам папир, онај кариран дупли и задужио људство, војника, десетара, тамо кога нађем старешину, неки чин има или обичан. Шта је било са тим списковима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да ли их је неко покупио, па предао дежурном официру није ми познато или је предао вођи колоне који их је одвео или је пак те спискове тек предао тамо кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би по редовном токду ствари по Вашем знању, дугогодишњем искуству, итд. шта би требало да буде? Јел би био редован ток ствари?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Требало би пошто су услови ратни. Нема се могућности да се то копира, нема се ни место ни материјал, требало је по мени те спискове прикупити и дати вођи колоне који одводи те да зна кога води и куд води и кога ће и коме да преда.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Да ли можда имате сазнања шта је било са списковима ових који су остали да кажем или одведени на Овчару у место на Митровицу, да ли је то остало код лица, да ли имате икаквих сазнања код лица која су спроводила аутобус или је то можда неком предавано?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разумели питање?

Констатује се да у 11,30 приступи бранилац адв. Јелушић.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да ли су прављени спискови људства из болнице које је доведено на Овчару и касарну или није, мени није познато. Да ли су прављени, ко их је правио, није ми познато.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли браниоци имају питања за сведока? Како да не?

У 11,30 сати председник већа издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида на 20 минута ради одмора.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Моја супруга морала је да иде на неко суђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да је у међувремену претрес напустио бранилац адв. Ђурђевић у току паузе.

Добро ту је колега Јелушић.

Такође, није присутан ни пуномоћник оштећених адв. Лозналијевић-Даниловић.

Наставићемо са саслушањем сведока Кијановића. Колега Перковићу јел смо констатовали Ваше присуство, ја мислим да јесмо. Господине Кијановићу претпостављам да је ова пауза и Вама добро дошла да се освежите и одморите па да наставимо са Вашим саслушањем. Не треба Вам столица, ми поштујемо Ваше године. Ако имате потребе тог типа само реците?

Наставићемо са саслушањем сведока питањима бранилаца. Изволите колега?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Председниче, сведок је у једном тренутку рекао да је видео кад су отишли аутобуси, односно да је чуо кад су отишли аутобуси из касарне за Овчару и каже да су отишли под пратњом и са једним оклопним возилом, да БОВ. Интересује ме, односно питајте га шта то значи под пратњом? Шта подразумева од пратњом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете питање?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нисам.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Није чуо он ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели, нисте добро чули? Ви сте рекли да сте видели да из касарне одлазе ова три аутобуса под пратњом и са једним ваљда рекосте да је био БОВ?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не, бов је био у пратњи нас у повратку.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад аутобуси одлазе господине Кијановићу за Овчару, рекли сте да одлазе под пратњом, да су сами отишли под каквом пратњом?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Можда није чуо?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ма чуо сам питање, него размишљам. Нисам сигуран али ми је речено касније у дискусији са Славком покојним и са Вујићем да је отишло једно возило с њим се прикључило испред њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војно?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да, па ако сам рекао вероватно у том контексту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том контексту? Да ли је било у аутобусима припадника војске ЈНА, војне полиције? Јесте ли запазили тако што?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не могу да се сетим.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Шта значи то под пратњом онда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево рекао је, то неко возило војно.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: добро, објашњење какво такво. Ја ћу се вратити председниче на нешто што сте га Ви питали а питали су и пуномоћници оштећених. Мислим да до краја још није то разјашњено. Сведок користи термине кад говори о територијалцима, територијалци из Крагујевца, «предао сам, односно задужио сам војног полицајца поручника који је такође територијалац» то је записано, записао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте у једном моменту јесте поменули територијалце из Крагујевца?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Каже територијалци и војни полицајци, шта то значи?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Кад сам говорио о територијалцима из Крагујевца мислио сам на оне територијалце који су били између Негославаца и Овчаре ту су биле артиљеријске њихове јединице, јер да би отишао ја из Негославаца на Овчару морао сам проћ кроз њихов борбени поредак. Ту су била артиљеријска оруђа и возила која.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи на то сте мислили?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Шта је онда мислио територијалац, војни полицајац и он је каже био територијалац, он говори полицајац коме сам предао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао је, он није рекао да је војни полицајац, он је само рекао да је имао беле опртаче, он није рекао?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Шта је имао, јел имао ознаке војног полицајца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: рекао је да је имао бели опртач, опасач, то је рекао.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Шта то значи и он је био територијалац нек објасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем браниоче, шта хоћете сад од сведока, сведок је рекао да је тај поручник био територијалац, био је дебео, дебљи и он је имао тај опртач и крај приче.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Човек 40-их година, 50-их година.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Нек објасни сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је то.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: А поручник тешко га је наћи у 40, 50 година ако је официр он би требао да буде бар потпуковник, мајор или пуковник.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Да ли је он познавао било кога од мештана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилику за тих 24 сата, или нешто више колико сте провели у Вуковару да упознате било кога лично, дакле да упознате било кога од људи, мештана из Вуковара, од тих територијалаца?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не апсолутно јер са њима нисмо контактирали и обављали информативне разговоре ту јер смо се само бавили овим задацима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се икада касније вратили у Вуковар?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад, добро.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Нешто је говорио о постојали су нека тзв. Територијална одбрана у месту, нешто је он почео да прича о томе, постојале су страже? Шта то да мало детаљније нам то опише, шта страже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ту говори у смилу формације.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Нек нам каже формације то шта то каже тзв. Територијална одбрана, то је нешто рекао? Нек нам само објасни на шта је мислио? Јел сте чули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чује али није добио одобрење од мене да одговори на то питање. Сведок је бар смо га ми тако схватили, ја не знам шта је ту нејасно браниоче? Сведок је говорио о територијалној одбрани, о проблемима, његовом виђењу, уопште проблемима што ТО није под командом ЈНА никад дефинитивно...

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Ја Вас молим, Ви не морате поставити питање, рекао је тзв. Територијална одбрана заправо која није постојала него је рекао то да постоји стража и тако нешто, па нека опише, нека каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево није нам јасно и то је сад јако важно и значајно реците, објасните?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Јединице Територијалне одбране ваљда знате и ова војна правила, оне су формиране по формацији и на оглас мобилизације јављају се, дели се наоружање сходно датој формацији и то је јединица права територијална одбрана, а тзв. по мом схватању јединице Територијалне одбране су оне које се самоиницијативно формирају на бази села, месне заједнице, засеока да чувају жене, децу итд.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Хвала, довољно. Ништа више. Сведок је рекао да је на Овчару отишао са Томићем, а првобитно је рекао са Стошићем, да ли је Стошић исто пуковник био тада резервни пуковник или шта је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је чин имао?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Томић Славко?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Стошић?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Стошић је био мајор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Активни?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Активни мајор код мене, ради овде у Устаничкој.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: А пуковници су били Томић и он? И Ви сте били пуковник тада?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Томић је био у пензији.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Каже да сте видели тада аутобусе, да ли је у аутобусе било војске тада или територијалаца, или било кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Пред хангаром паркирани аутобуси који су били. Каже да су били довежени, неки су угуравани, а неки још нису. Да ли је било војске или било ког у аутобусе, ко је обезбеђивао те аутобусе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви дошли јел су ти аутобуси пуни или празни?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Рекао сам аутобуси су били испражњени. Већи део људства већ је био ушао угуран буквално у хангаре, а један део још је чекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На путу од аутобуса до хангара? Е то је сведок рекао?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да. То је поента.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Да ли је неко од њих, мислим на њега, Стошића и Томића улазио у аутобусе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ко од вас ако сте запазили, да ли сте дакле Ви лично можда улазили у аутобусе?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Томић?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не. Ја га нисам видео можда је улазио или он или Стошић али ја нисам видео да је један од њих улазио у аутобус.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: То питам председнице имам неку информацију да је један пуковник ушао у аутобус и изнео неко злато из аутобуса, сад ја, пошто нису улазили онда нећу то ни питати. Само још једно питање каже да му је непосредно претпостављени био Вујић, а да ли зна коме је Вујић био непосредно потчињен? Кога је Вујић био непосредно потчињен, вашој групи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте питање?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Чуо сам.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Вашој групи ко је био?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нормално да је био.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Ко, личност која и чин да ли знате?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не знам, јер Вујић није био из моје организације и јединице. Он је колико се сећам тада радио у Центру високих војних школа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пензионисан је и он био. Него ваш тим, вашу групу је формирала Управа безбедности, па сте дошли тамо на тај терен, тамо је сад има и безбедност прве армије, јел тако, па коме та група ваша коме је потчињена у командном смислу, Управи безбедности не команди прве армије? Армијске области или шта је већ било?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Знају коме одговарају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управи безбедности?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Били смо придодати практично Одељењу безбедности прве армије као испомоћ. Објаснио сам, јер њихови органи безбедности у таквим ратним околностима, у таквим ратним дејствима нису могли да одговоре задацима који су пред њих сами па ради тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај извештај о вашем раду уколико га је Вујић сачинио он би требао да?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Није ми познато коме га је слао, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем ако је.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: То је по правилима и прописима одговоран за оно што радиш, а сазнања имаш само ономе што непосредно радиш и утиче на твој рад, а остали органи шта раде правила органа безбедности тако предвиђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисмо се разумели. Под условом да је Вујић сачинио извештај о раду ваше групе за тих 30 сати тамо колико сте били, коме би требало да га поднесе по редовном току ствари пошто сте придодати као испомоћ безбедности прве армије, да ли би то требало да буде Управи безбедности прве армије?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Вероватно.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Још једно кратко само. Ви сте га питали зашто је отишао на Овчару, он каже зато што је био задужен за војна лица, па шта ће онда ови, што су ишли Томић, Стошић и још Корица и не знам ко још, шта ће њих петорица тамо онда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да је позвао Томића да иду тамо.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Позвао Томића али је њих петорица било, зато питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако рекао.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Каже петорица у возиулу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, петорица се враћају за Шид увече.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Добро, није битно. Хвала.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Само једно питање. У којем својству, ја бих молио да преко Вас председниче поставим питање, у ком својству они третирају хрватску војску која је тамо била заробљена у Вуковару, да ли као зараћену страну, да ли као осумњичене за одређена кривична дела, значи у којем својству они њих третирају?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ако је већ неко заробљен и назива се ратним заробљеником и доведен под тим својством тако га третирамо и према њему поступаш у духу правила и прописа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У целог свог казивања сведок је говорио ратни заробљеници, ратни заробљеници, заробљени, тако да па је сведок одговорио на то питање.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли су у оквиру послова безбедности подносили кривичне пријаве против тих лица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово питање мало излази ван контекста овог претреса, мало је шире али радили сте, месец дана сте били у Бегејцима, а касније сте били до 22. децембра, рекосте у Митровици, радили сте то што сте радили, имали сте те задатке које сте имали, па Вас бранилац пита јели резултат Вашег рада можда резултирао можда и подношење каквих кривичних пријава?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: То мени није познато, то су радили претпостављени органи безбедности односно војне полиције којима су пристизали извештаји, они су сходно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су обрађивани.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: тежину кривичног дела, па су подносили, конкретно за један случај знам, радило се о резервном поручнику ако се не варам из Крагујевца који је у Вуковару тражећи алкохол, заробљен и ја сам њега саслушавао то сам послао и он је колико сам касније информисан већ сам био у пензији да је био овде на војној служби.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли сте подносили можда пријаве или имате сазнања за кривично дело оружане побуне против СФРЈ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није, ево сведок је.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Станите председниче.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Није то био мој део тог посла, да ли је то чинила претпостављена команда и претпостављени органи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, сведок о свом раду говори, а о некоме ко је надлежан, ко је задужен за припаднике ЈНА који су прешли на другу страну, да је то циљ његових поступака. На Ваше претходно питање рекао је да нема сазнања о томе, изузев овог једног случаја да је поднета нека кривична пријава, да је био на војном суду, према томе питати сад сведока да ли је поднео кривичну пријаву за то и то кривично дело, да ли је поднео кривичну пријаву за неко друго кривично дело је.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја ћу бити сасвим конкретан господине председниче ако дозволите објашњење зашто ја па ја Вас онда молим да Ви питате на те околности, а ја сматрам одлучном чињеницом, јер произилази из контекста оптужнице због оног наводног састанка. Конкретно је питање пошто имамо сазнања

да су подносили кривичне пријаве и против припадника тих заробљених због основане сумње да су починили кривично дело оружане побуне, а не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок то не зна. Сведок није те кривичне пријаве подносио, сведок уопште није подносио кривичне пријаве. Тако је рекао.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Бићу конкретан. Да ли му је познато на подручју Вуковара и ратне зоне, да ли је постојао неки суд и ко је био надлежан за процесуирање тих кривичних дела која су почињена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Д али знате за постојање каквог суда?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим? Колега Сташевић?

АДВ. ПРОДАНОВИЋ СЛАВИША: Да ли је сведок правило разлику између територијалаца и добровољаца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Разумео сам. Разлика између територијалаца и добровољаца. Мене лично питате за моје схватање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли Ви правите какву разлику?

АДВ. ПРОДАНОВИЋ СЛАВИША: Јер Ви сте описивали изглед.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не по изгледу него по задацима који им се поверавају по њиховим дужностима, обавезама итд. ја не видим неку посебну разлику ту, ако су добровољци који су се добровољно пријавили, ушли у састав јединица, ставили се, ако су се ставили под одређену команду, савесно извршавају наређења као и остали не видим никакву разлику, ако су добровољци дошли из других побуда као што их је било онда логично да се ту прави разлика, не знам да ли сам јасан.

АДВ. ПРОДАНОВИЋ СЛАВИША: А по изгледу, по облачењу да ли је постојала разлика?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По војничком изгледу да ли правите разлику између те две групе припадника различитих формација?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нисам запазио и не видим неку посебну разлику уколико су били униформисани, ја сам само тамо сретао униформисане људе и није ми било познато да ли је неко добровољац или је обичан војник територијалац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него правите разлику само између активног припадника?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Дабоме старешине у чијем се саставу налази.

АДВ. ПРОДАНОВИЋ СЛАВИША: Немам више. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Јеврић?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Сведок каже да је био код Мркшића и после тога одлази на Овчару. Да ли има сазнања у чијој зони одговорности које јединице је Овчара? Да ли му неко каже и јел има сазнања и тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате сазнања те врсте? Чија је то зона одговорности Овчара?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Мени није познато чија је зона одговорности, али с обзиром да се то радило о гардијској бригади да је она била непосредно ангажована комплетно у Вуковару, тај реон у ком сам се ја кретао с овом групом од четири човека, ја пети, претпостављам да је припадала искључиво гардијској бригади с тим што ми није познато крагујевачка територијална јединица да ли је била потчињена гардијској бригади или није, ту организацијско формацијску структуру како је формирана као борбена јединица није ми познато.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Рећи ћемо сада сведоку да из овог што смо досад саслушали да је то припадало зони одговорности 80. моторизоване бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је група југ сачињена од гардијске бригаде која је претпочињена 80. моторизована из Крагујевца, па је Овчара била у зони одговорности 80. моторизоване бригаде из Крагујевца која је у саставу оперативне групе југ?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: То ми је познато.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Е сад, ако сведоку предочимо да је та 80. моторизована била састављена искључиво како их он искључиво зове територијалаца из Крагујеваца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је резервни састав, она је комплетно била резервног састава.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Сад говоримо о људима, добу итд. који тај резервни састав чини, да ли би он могао разликовати територијалце из Крагујевца, Пожаревца, Вуковара, Сремске Митровице итд? Да ли је правио разлику између тога?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја лично не бих.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Одлично.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Јер сви смо беле боје, беле коже, не бих могао да разликујем, јер ником на лицу не пише.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Сада сведок говори да је дошао из Негославаца директно на Овчару и тако. Којим путем сте дошли, колико путева има од Негославаца до Овчаре, Ви кажете да сте упознали тамо територију одмах итд?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Колико путева има?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Тако је од Негославаца до Овчаре колико?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је далеко? Да ли знате колико је далеко од Негославаца до Овчаре?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: По мојој слободној процени 2 до 3 до 4 км максимално из Негославаца до командног места.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Колико путева има?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нисам бројао колико путева. Ја знам да сам отишао једним путем и да сам се истим путем вратио, да ли има неких поред, лево или десно није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како би то сад било у простору Вуковар, Негославци, Овчара, шта дође пре, шта дође после?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Долази се из Ориолика, Шид, Товарник, село Ориолик, улази се у Негославце. У Негославцима са леве стране била је кућа огромна, велика у којој је било командно место Мркшићево и неке још просторије. Даље се иде, улази се у Вуковар, па на неких можда километар до командног места нисам сигуран у простору и даљине била је постављена рампа докле су биле јединице гардијске бригаде пристигле. Ту је била нека као рампа војне полиције. С десне стране те рампе опет не знам да ли ближе Вуковару или Негославцима с десне стране је узвишење брдо Митница и на тој Митници је касарна ова, звали су је у оно време и сви ови с којима сам касније радио то крсте као Бугарско гробље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је сад ту Овчара?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Овчара је десно кад се иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Негославци, Вуковар, где је сад ту Овчара?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Овчара је између Негославаца и Митнице отприлике ту са десне стране. Не знам коме ближе месту, с десне стране иде се доле.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Како сте били обучени Ви и Вујић итд? Какве сте униформе имали Ви и Вујић и остали припадници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, Томић, Вујић, какве сте униформе Ви носили?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ми смо носили маскирне униформе. Ја сам лично носио, Славко Томић и Богдан Вујић имали смо маскирне униформе.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Шта сте имали на глави, јел сте имали шлем, јел сте имали капу?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не могу да се сетим да ли смо носили титовке или. Шапке нисмо носили у сваком случају, капе, титовке колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шлем? Ознаке чиновна?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ознака чиновна метални ту чин пуковник се види истакнут по правилу службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не горе на реверима него?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да, овде пошто је био зимски период носио се горњи део одеће, а на блузама су били нормално чиновни испод ветровке.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Кад сте били у касарни, да се вратимо само на тај део, ко је био командант касарне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант касарне тада када сте Ви били у касарни, да ли знате ко је био командант касарне?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Касарне у Вуковару?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Немам појма.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Јесте ли се ви некада јавили команданту касарне?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Реците ми кад кренете од Мркшића јел Вам Мркшић каже да се морате јавити на Овчари неком официру или тој зони итд?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумео питање браниоче.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Када крене од Мркшића сада према Овчари, да ли каже Мркшић да се јави неком официру, јел има нека комуникација и тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он имао никакву комуникацију са Мркшићем, рекао је, никад.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Не, он је био код њега на кратко и сад имају задатак да иду тамо, сад хоће да иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, браниоче ако смо ми добро сведока схватили није он ни од кога добио задатак да иде на Овчару него он је тај који је?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Самоницијативно сам отишао.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Он је нешто помињао хангаре, колико је тамо хангара било на Овчари?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не знам, не могу да се сетим.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да ли је било хангара када сте долазили тим путем од Негославаца, путем, поред пута да ли има хангара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До доласка на Овчару да ли је?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нисам запазио, било је хангара у ВУПИК-у позади оног зида кад смо већ код тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Сведок је у једном моменту рекао да је пуковник Томић рекао «нисмо успели», па нисам схватио у ком моменту је он то рекао и поводом чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам добро схватио то је кад је изашао од Мркшића, јел тако?

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Не, када је изашао од Мркшића рекао је да је рекао «ово је све готово», али у једном моменту је рекао да је Томићева изјава била «нисмо успели», колико сам ја схватио то је било по повратку са Овчаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кажите господине Кијановићу, очигледно да?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Шта је Томић са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је питање кад је то рекао?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Рекао је одмах по изласку од Мркшића ту непосредно у ходнику, а шта је он тиме мислио да је готово то он само зна, ја не могу да тврдим његове мисли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте и «нисмо успели», да је он рекао «нисмо успели»?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нисмо успели ово је готово, шта је он с тиме мислио он то зна најбоље, а ја могу да тумачим овако и онако, то није за мене релевантно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али схватио сам да сте протумачили.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да ли може сведок да се изјасни, да наравно може, само ако хоће, ко му је саопштио задатак који је он извршавао у зони Вуковара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопштено?

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Име, презиме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На територији Вуковара? Разумете шта Вас пита бранилац?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ко ми је саопштио задатак којија имам?

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да, лично Ви који имате?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Лично рекао сам при поласку још из Сремске Митровице позвао нас је Вујић Богдан и Томић, били смо ту и рекли су јављено је да идемо у Вуковар да извршимо тај задатак који сам већ рекао.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Ко је сведоку конкретан задатак издао? Сведок је рекао да су сваки од њих петорица појединачно имали своје задатке. Ко је њему конкретно издао задатак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог типа, Ви рекосте да сте?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Јасно ми је шта господин пита. Конкретних задатака појединачних није било. Ми смо као група имали општи задатак сви заједно. Ја сам то подвукао и подвлачим поново, с тим што поред овог да се обави задатак да се помогне органима безбедности да се ови људи транспортују из Вуковара из ВУПИК-а ја сам имао онај мој одређени задатак који сам добио још при одласку из Београда у Бегејце.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Моје питање је било ко му је издао тај задатак, дакле тај посебни задатак?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја не знам господине о ком посебном задатку говорите?

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: О томе о ком Ви говорите, дакле, да вам је основна зона интересовања припадници ЈНА који су на другој страни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, када сте одлазили у Бегејце, ко вам је тај задатак дао?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Неко нас је упутио. Управа безбедности.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да ли постоји име и презиме човека који Вам је то саопштио?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Постоји како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас бранилац пита можете одговорити уколико желите, не морате, како Ви сами процените. Ко вам је то рекао, ко вам је то наложио?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Начелник нас је упутио нормално, претпостављени старешина који нас је упутио.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да ли можемо чути име и презиме или не, ако човек каже да не можемо да неће да нам каже, нек каже тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Именом и презименом уколико желите?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Зна се ко је био начелник Управе безбедности Александар Васиљевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Александар Васиљевић? То Вас пита бранилац.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Није никаква тајна он је дао задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Јел могу даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите браниоче?

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Правила службе органа војне безбедности као и упутства за рад па чекам да колега Даниловић заврши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се јер и ја лошије чујем браниоца због жамора који чујем са десне стране. Кажите браниоче?

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Дакле, правила службе припадника војне безбедности као и упутства за рад припадника војне безбедности, колико је мени познато, прописују да сваки оперативац, дакле сваки радник органа војне безбедности по извршеном задатаку и о запажањима у току извођења задатка пише нешто што се зове информације. Да ли је овај сведок поступио по тим правилским одредбама у конкретном извршењу задатка у Вуковару?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја имам утисак да господин не располаже сазнањима и одредбама Правила Органа безбедности ЈНА. Оно тако не предвиђа. Да сваки орган зна се ко пише службену забелешку, зна се ко пише информацију, то лепо је законом регулисано.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Председниче ја заиста морам да реагујем, не на исказ сведога, да ли можете колегу Даниловића упозорити ја заиста поштујем његове године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сад заиста нисам регистровао ништа што је ометало. Мене није ометало.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Апсолутно ми није јасно од почетка, дакле да ли прави он разлику између нас адвоката који смо некад стицајем околности радили у војсци или не. Ја мислим да би он могао послужити се примером своје кћерке која је изузетно професионално обавља задатак у овој судници, односно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему је сад био проблем браниоче?

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: У тренутку коментарисања сведока мог питања колега такође коментарише да ли сам ја припадник војне безбедности. Стварно нема смисла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то нисам чуо заиста.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Ја сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то заиста нисам чуо, стварно бих колеге пуномоћнике замолио.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Па колегиница која ту седи поред Вас.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: То је моја супруга, каква кћерка.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Ја се извињавам заиста, нисам знао да Вам је супруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу сачекати да се испричате па ћемо онда наставити или можда да се удаљимо. Заиста примећујем да ево и сад колега Тодоровић и Баровић такође причају. Некад је то довољно гласно да нас омета, ја бих заиста замолио да се придржавамо правила у овој судници, да не сметамо једни другима, ако колега Дозет сматра да га то омета, ја то нисам регистровао колега, заиста нисам, јер није мене ометало сконцентрисан сам на ову страну овамо и прихватам Вашу

интервенцију и сада заиста молим у овом смислу да нам се омогући да наставимо несметано јер изгубисмо време мислим ни око чега. Изволите.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Дакле, моје питање је било да ли је сведок поштујући правилске одредбе направио писмену информацију старешини који му је издао задатак по извршеном задатку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је на то питање и рекао је да није, а да ли је то урадио Вујић као тај који је то требао да уради, он то не зна. Да, већ је одговорио на то питање.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Због једног даљег предлога за допуну доказног поступка ја ћу чисто информативно преко Вас поствити једно питање. Да ли је сведоку познато документација која је рађена у току да кажем обраде или тријажа у тим сабирним центрима односно конкретно у Сремској Митровици па та претпостављам да се то односи и на документацију коју он ствара у зони свог задатка, где се налази та документација, да ли му је познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тако што?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ми смо у Сремској Митровици имали оперативца који је обједињавао све наше забелешке. Кома их је слао није ми познато и где се оне налазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома би требало да их шаљу?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: По неком мом мишљењу требало је достављати претпостављеној команди, односно претпостављеним органима безбедности по тој хијерархији.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да ли може да нам укаже на име и презиме лица које у Сремској Митровици, дакле након ових дешавања у Вуковару био надлежан за ту документацију, дакле, код кога је та документација ишла?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ко је тај?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Колико се сећам не знам из које јединице је био орган безбедности да се презивао, био је капетан прве класе Николић колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капетан прве класе Николић?

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Не знате име?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име не знате?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја га не знам нисам са њим се сретао ни пре ових задатака ни после. Из које јединице је био упућен на испомоћ није ми познато и којим органима, у чијој јединици је био орган безбедности, није ми познато.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље браниоци?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Ако сведок може да нам каже каква средства веза је он имао код себе, да ли је имао икаква средства веза, неку моторолу или нешто друго?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали каква средства везе?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Јесмо, телефон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него тада том приликом?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Којом приликом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом кад сте боравили на Овчари, рецимо да ли сте имали какво средство везе са собом?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не. Нисмо имали радио станице, нисмо носили ниједан од нас петорице, ако је нешто требало да се, нисмо имали мобилне телефоне, нису ни били, нису постојали код нас мислим, ако је нешто требало да се

хитно јави и да се извести онда је то вероватно требао да ради Богдан Вујић са телефона Мркшића или јединице на чијој се територији налази.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Рекао је док је Томић разговарао са Мркшићем, а он изашао из те просторије у којој је разговарао па је отишао до Шљиванчанина, зашто је он тражио Шљиванчанина, шта је тада желео с њим да разговара?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја зашто сам тражио Шљиванчанина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите на то. Па рекли сте да сте Ви тражили Шљиванчанина?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас пита бранилац реците ако желите?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Одговорићу. Тражио сам га да видим докле је стигао са извршењем овог задатка и докле је стигао у разговору са Весном Босанац јер сам га затекао при доласку, рекао сам да разговара са Весном Босанац и да ли је она већ отпремљена за Сремску Митровицу у том контексту сам га тражио.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Да ли је од 1991. до прошле године са било којим органом тако кажем, полицијом војном безбедности, цивилном безбедности, са било ким, да ли је водио било какав разговор у вези са догађањима у Вуковару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово до прошле године док не рекосте?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да, рекао сам само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошле године, пре тога никад?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље молим? Оптужени? Желите ви браниоче нешто?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је после тих задатака итд. сретао Александра Васиљевића, после ових дејстава у Вуковару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам схватио, да.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ову наредбу када долази у Вуковар, односно Шид па у Вуковар, да ли је то била писмена или усмена наредба за обављање задатака?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то смо сведока схватили да је то усмена наредба.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Из Сремске Митровице у Вуковар усмено наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако смо схватили.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Телефоном, никаква писмена.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: А ово друго за бегејце? Из Управе што је начелник Управе дао?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да ли је писана наредба, мени није познато, али ми је званично саопштено да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви немате неку писмену наредбу у том смислу?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја ту наредбу нисам потписао, нисам је видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је саопштио лично?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Саопштио је начелник Управе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Васиљевић? То је рекао Васиљевић на питање колеге Дозета.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли се сећа када је то било, новембар, децембар, кад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је кад је отишао у Бегејце. Кад сте отишли у Бегејце?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: 28.10.1991. године смо били у Бејегцима.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли он тада пише било какав извештај и шта добије, наредбу, добије задатак шта се дешава у Бегејцима и да ли он сад извештава Александра Васиљевића?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: У Бегејцима је био командант сабирног центра потпуковник Живановић Мирослав. Сва сазнања, све што смо радили достављали смо њему, кога је он извештавао није ми познато.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ко је безбедносно био задужен за Бегејце, ко је био?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Па он је био уједно и орган безбедности и командант тог логора, тог сабирног центра.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли сте Ви њему било када неки извештај, било шта слали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте, ево сад је рекао да јесте а кога је он извештавао он не зна.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Он је одговорио Вујићу. Ја питам овде за овог Живановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не него себи говори, извештавао њега, кога је он извештавао нема појма.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли се чуо, он је рекао да се није видео са Александром Васиљевићем, а с обзиром на исказ Александра Васиљевића да га је интересовало 1997. кад је све то сазнао, шта се десило да ли га је, с обзиром да је и он био на Вуковару, да ли га је икада питао Александар Васиљевић телефоном можда се распитивао шта је то било, да ли има нека сазнања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, питање и ако се нисте видели никад после тога, тако рекосте, да ли сте можда телефоном разговарали?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Разумем ја у потпуности питање. Оно што сам радио, опет подвлачим, био сам дужан по правилу и радио сам тако, извештавао сам претпостављеног првог у органу безбедности док сам био у Бегејцима то је био Живановић. Кога је Живановић, да ли је извештавао, што сам ја извештавао Живановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кијановићу нисте нас разумели. Ви рекосте да никад после Вуковара се нисте срели са Александром Васиљевићем, јел смо Вас добро разумели?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не. Јел само то питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање, ако се нисте срели никад с Александром Васиљевићем ни после Вуковара и вашег боравка у Вуковару, бранилац Вас пита да ли сте можда са њим икад телефоном разговарали?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Сигурно не, после 22. децембра и прославе доле обележавања дана армије коме сам присуствовао и више се нисам враћао у Сремску Митровицу, Александра Васиљевића више никада нисам контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте га 22. децембра?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: 22. децембра сам био ту у згради Б.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На прослави дана?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Није то била прослава, обележавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, обележавање дана армије?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Како се обележава Дан армије, унапређење.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је тада он нешто причао о Овчари о овоме сусрету што он одлази тамо или било шта са Васиљевићем или са неким из безбедности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О овоме о чему сте нам данас причали да ли сте разговарали том приликом са Васиљевићем или са ким другим из те управе?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Кажем Васиљевића више никада од тада више нисам ни срео ни контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тада на обележавању дана безбедности?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: После 22. децембра 1991. године ја више Васиљевића нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујете ме, очигледно ме не чујете господине Кијановићу. Само је питање тада 22. децембра у Управи безбедности овде када обележавате Дан армије ту је и Васиљевић претпостављамо да су ту и остали људи из Управе безбедности па је питање браниоца да ли сте том приликом разговарали са Александром Васиљевићем о овоме о чему сте нам данас говорили, о тим дешавањима у касарни, на Овчари итд?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нити је било прилике, нити је било повода, нити је било разлога да тада о томе разговарамо.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: да ли је у вези ових догађаја, да ли су га икада контактирали новинари из часописа «Време»?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не, никад.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли познаје Јована Дуловића?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Никад нико од новинара.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли познаје новинара Јована Дуловића?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја се извињавам председниче, ова питања су била за Бегејце, нисам схватио господин пуковник је рекао да је добио наредбу директно од Васиљевића, а онда каже да је извештај писао Живановић, то ме је збунило, није ми јасно како Живановић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант центра. И Ви бисте браниоце?

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Само још једно питање да нам сведок објасни јер мени није до краја јасно. Да ли постоји хијерархијска надређеност између те групе која је дошла из Новог Сада, пардон из Београда од тих пет безбедњака, тако да их назовем и тадашњег мајора Шљиванчанина, ко коме ту командује? Они су у безбедносној структури сви, значи ко је коме надређен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или подређен?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Обзиром на краткоћу времена и на задатака нити је нама претпостављени Шљиванчанин нити смо ми њему. Ми смо дошли да извршимо један задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте дошли као испомоћ некоме?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да, да му помогнемо у извршењу овог задатка, а нисмо се осећали као његови претпостављени нити смо се осећали као потчињени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као потчињени?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да смо били старији по чину и по положају и по групи и по свему. Не знам да ли сам јасан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени? Станко Вујановић, опт. Станко Вујановић има нешто да Вас пита?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли може сведок да одговори до којег датума је био у Бегејцима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разумели питање?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До кад сте били у Бегејцима?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: У Бегејцима смо били до 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једанаестог?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: 19.11. или смо отишли 18. навече за Сремску Митровицу нисам сигуран, али сигурно 18. смо отишли навече или 19. изјутра не могу да тврдим.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Када су кретали за Вуковар говорио је да су се вратили у Шид, ко је све био у екипи и ко је све свраћао у команду у Шид заправо до Петковић Љубише?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ко је Петковић Љубиша?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Петковић Љубишу знам, познавао сам га и раније као органа безбедности јер смо се заједно сусретали на низу задатака. Он је био орган безбедности у Првој армији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Орган безбедности у Првој армији био у Шиду?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пита Вас опт. Вујановић, да ли сте били код Петковић Љубише Ви лично и?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Свраћали смо у Шид код Мила Бабића при одласку за Негославце и по повратку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И при повратку?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: То тад смо се видели, они су били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел само ви или сви из екипе?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да, из ове екипе сви смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви сте били?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Сви смо били, свих пет нас.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Вујић говори другачије, па сам хтео да чујем коментар. Вујић каже да је Томић само био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је? Вујић каже да је само Томић био код Петковића тада том приликом кад сте долазили?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ако је Томић имао нешто посебно, он је био али смо свратили сви пет и један сат се отприлике задржали при повратку из Негославаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Бабића?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Код Бабића у те просторије ту је био и Петковић, ту је био и Кресовић Стеван итд.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел сте и тамо добијали неке задатке или сте свратили ето тако? Конкретне задатке, јел сте добијали у Шиду? Ја не знам јел ја говорим енглески или Ви не чујете добро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чује добро господине Вујановићу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: То је то господине председниче ни ја њега не чујем а Ви нећете да интервенишете да ме преместите тамо или тамо нема везе. Увек се некако довикујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Видим ја да Ви добро чујете, немојте.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Збиља извињавам се интересантно јер имате такву дикцију ја Вас одлично разумем, а ове саговорнике нека микрофонија не знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је због ове просторије. Да ли сте чули ово питање?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када сте били у Шиду, да ли сте добили какве задатке од кога? То кад сте дошли у Шид?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Пи одласку за Негославце?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ако је ко добио задатке онда је добио Богдан Вујић, он то зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Богдан Вујићу тада још увек није старешина ваше групе ако сам ја схватио добро, него то сте одлучили тек у Негославцима?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Практично још кад смо кренули одоле било је пошто је онај старији најискуснији препустили смо то били њему, значи да је негде писало да је он шеф групе да је писата наредба или нешто. Ми смо се онако споразумно договорили ти ћеш бити шеф ове групице, теби ћемо да полагамо рачуне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Томић је старији од Вујића?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Томић је старији, он је раније и пензионисан, он је ратни официр и био је како да кажем ван неких токова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле не знате да ли сте добили какве задатке?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам се ко придружио на путу за Негославце ту у Шиду?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја мислим да се ту придружио овај заставник Корица. Он се прикључио јер смо нас четворица пошли колима па је био проблем али смо га некако стрпали, згужвали смо се у «Стојадина» свих пет и тако смо одрадили то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ту људи из безбедности у Шиду, они одатле Корица?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Колико је било сати кад су стигли у Негославце?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли у Негославце? Ако знате?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не могу да се сетим сатнице ни у ком случају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преподне, послеподне, увече?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја мислим да је било негде непосредно иза подне. Нисам сигуран.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро, јел био дан, јел била ноћ?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Дан је био, видан дан је био сигурно кад смо стигли у Негославце код Мркшића и код Шљиванчанина.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ко је све био присутан од официра, мислим на оперативну групу Југ или из гардијске бригаде кад вас је примио, кад су вас примили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате то?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Јасно ми је. Разумео сам. Било је извесна група 5, 6 официра. Можете схватити једно командно место у једној просторији, вероватно је ту био његов начелник штаба, помоћник за позадину ако је дошао итд., био је ту орган безбедности, односно Шљиванчанин. Та група људи ја их нисам познавао. Ја сам тада први пут у животу видео Шљиванчанина и Мркшића јер се до тада никада нисмо срели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду разумели смо.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли познаје Панића, Вукашиновића, јел су они можда били? Каранфилов?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не. Иначе органе безбедности Прве армије сам познавао, а ове не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Када је сведок почео са екипом да обрађује ове на Велепромету? Кад су почели са радом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је то важно господине Вујановићу?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па само проверавам причу господина Вујића ево и овде се не поклапа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питате у које то време је било, колико је сати било?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да. Ја хоћу само да проверим причу господина Вујића па можда можемо да дођемо и на датум, померања датума неких. Ево сад је он рекао да је био дан кад су дошли у Негис а вујић је рекао да су дошли око 20 часова, то је ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тачно.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Епа сад исто и ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тачно, али боље да предочимо сведоку, да му предочимо тврдње господина Вујића који каже да сте у Негославце дошли око 20 сати увече па онај састанак држали, свих вас старешина на Велепромету, држан је негде око 11 сати увече, пола 12 и тек после тога се кренуло са евакуацијом ових људи у аутобусе и отпреме за Сремску Митровицу. То све тврди господин Вујић, али у принципу њихове приче нису у контрадикцији господине Вујановићу, знате? Сад после толико времена очекивати да то све у сатницу буде сагласно и тако на релативно небитне околности није толико важно.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро, Ви одлучите хоћете ли питати или нећете? Да ли познаје некога под именом Цекић и Милошевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цекић?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Милошевић?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Шћекић, Милошевић, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цекић?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Није ми познато.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: А Милошевић?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Чујте ја Милошевића не знам колико знам, али којих Милошевића.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Заставник Милошевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи господине Вујановићу?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: То су крим. Техничари који су помагали приликом њиховог рада. То је господин Вујић рекао.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нису ми познати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали какве помагаче типа крим. техничара – криминалистичког техничара из чете војне полиције који су вам помагали у раду те ноћи на Велепромету, односно сутрадан у касарни, па Овчара?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ако је имао те, онда су имали органи безбедности гардијске те јединице, а ми нисмо имали за наше потребе уопште. У Сремској Митровици имали смо своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само говоримо о овоме о Вуковару?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је неко из органа безбедности гардијске бригаде био тај дан на Велепромету и радио са вама заједно?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: За кога пита?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање за Вас. Да ли је неко био из гардијске бригаде, из органа безбедности гардијске бригаде са вама на Велепромету те вечери и радио са вама, јел помажете, ви сте дошли ту као испомоћ па је сад?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја пре свега не знам колико сам информисан и колико располажем сазнањима, Шљиванчанин је био начелник командир војне полиције, а ко је био орган безбедности гардијске бригаде не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шљиванчанин је био, добро, али помоћник команданта за безбедност, али добро.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја га нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање је друго било.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја га то вече приликом транспорта ових људи нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не њега него било кога из безбедности гардијске бригаде?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нисам видео.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли зна ко је Вукић Миле звани «Мајстор Миле»?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тешко и да зна господине Вујановићу то је друга прича потпуно.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Безбедњак зна све он. Да ли је тада имао сазнања да је неко изводио из Велепромета лица и убијао их? Значи да ли је тада имао сазнања, да ли му је неко причао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разумели питање?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ово што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте радили на Велепромету те вечери, да ли сте Ви лично запазили да се изводе лица из тих просторија, хангара где су већ смештени били поједина лица, да се изводе и да их се ликвидира?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Прво, хангар у Велепромету нисам видео него тек ујутру јер су они позади зида, а у оној општој гужви постројени сви аутобуси и од масе људи нисам видео, људи су се кретали у свим правцима. Да ли је неко некога изводио није ми познато нисам запазио ван круга Велепромета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад смо сад већ код тога, да ли сте ви те вечери док сте вршили тај ваш посао одвајања, тријаже, па сте тако одвојили око 1000 људи рекосте, да ли сте улазили у какве просторије, где су ти људи били смештени, где су ти људи које ви одвајате сад једне од других по неким правилима која сте имали, где су они?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ти људи колико сам ја изблиза запазио они су на отвореном простору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуно на отвореном простору?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Потпуно отворен простор, а оно што је било сутрадан остало то је било позади зида оних металних врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Вујић нам је говорио овде да су они били смештени у више неких хангара, просторија, па је он пре него што је било шта урадио он и ваша екипа, да је прво обишао те просторије, говори нам да је затекао у једној просторији у току је миса, људи се моле, па је тражио рапорт најстаријег по чину. Да је наишао на једну просторију на коју су врата била блиндирана и да му нису дозволили да уђе у ту просторију говорећи овде су најокорелији, недамо их итд., то нам говори Вујић.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ову констатацију први пут чујем верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам говори Вујић а Ви нам кажете сви су били на отвореном па сте ту вршили тријажу?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Шта је видео Вујић, он зна, шта сам видео ја сигурно да све Вујић не зна и шта је он радио и шта сам ја радио.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је Бранко Корица и сведок нон-стоп да ли су они били заједно у току боравка у Вуковару? Значи да ли су били стално на Велепромету заједно или у касарни? Да ли су се одвајали један од другог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О овим вашим активностима које описујете пита Вас Вујановић, да ли је Корица стално са Вама?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Није да је нераздовјан од нас, повремено смо се сви разилазили губили у тој маси људи, разумете.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли има сазнања да је он био у болници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у болници?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Корица?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато. Добро, у реду.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ето Вујић каже да је био са њим у болници. Да ли сведок може да каже када долазе први аутобуси у касарну, значи у колико сати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је око 14 сати.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ово питам зато што је господин Вујић рекао да је из болнице отишао око 12, а да су аутобуси већ тада отишли из болнице, па значи не треба му 2 сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се господине Вујановићу. Чињеница је да је више ту сведока рекло да су аутобуси у касарни већ око 11 изјутра, 12 знате, па неки су рекли преподне, па и што је најинтересантније у два наврата су дошли у касарну из болнице. три аутобуса, па још три аутобуса.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја само знам за ова прва три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако и отишао на Овчару, три па онда нешто касније и још три?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да ли су ова за која ја имам сазнања први или други то ми није познато, а да су била у две туре два по три, то први пут чујем овде.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је било у касарни претходних тура са заробљеницима сем ових три шта сведок говори? Можда је било још аутобуса који су раније дошли?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ма немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобуси са Велепромета су ако сам Вас добро схватио претходне вечери отишли директно за Митровицу?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Они из Велепромета ноћу, оних 50?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Није ми познато у који су сабирни центар отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду прецизно је.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Председниче јел може мало детаљније, прецизније да објасни? Он је добио задатак да прима заробљенике из болнице и да их отпрати за Сремску Митровицу или не знам ни ја већ где. Е сад он стоји у касарни, он, Бранко Корица и још неко. Долазе аутобуси, шта он ради, како се понаша? Јел може детаљније мало да опише? С ким сарађује и тако или једноставно стоји и гледа? Да ли неке издаје задатке да обезбеђује, да пописује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да вам је задатак био да се не дозволи нико да уђе у аутобусе и нико из аутобуса да изађе. То Вас пита господин Вујановић, какве активности у том смислу предузимате, шта радите?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: У том смислу рекао сам спречавама покушаје отварања аутобуса јер су ови хтели да поједина лица извуку, препознали су их, веорватно претпостављам и ценим, да их изваде из аутобуса. Ни то нисмо дозволили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ми?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја и мајор Стошић док смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали још какву помоћ припадника војне полиције јер ми имамо?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Била је ту и војна полиција, али ми смо били старешине, осећали смо се одговорни, спречавали смо то и уз помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту у аутобусима било припадника војне полиције, унутра?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја мислим да је било, нисам сигуран, али мислим да је на предњим седиштима да су седели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сведок Пауновић Радоје који је био командант у гардијској бригади батаљона војне полиције који је састављен био из четири чете војне полиције он је био у болници и он каже да су по два војна полицајца спровели аутобусе, значи унутра су аутобуси, до касарне, што би значило да су унутра у аутобусима припадници војне полиције?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Колико се сећам било их је, али пазите у већини случајева ови људи који су били у аутобусима пошто су постојале завесице на прозорима склањали су се, заклањали су се с оним завесицама да их не би ови споља препознавали итд. То је било повика, погрдних и псовки итд. Нормално ови су се познавали и тако даље, било је покушаја, али нисмо дозволили да уђу и аутобуси су били цело време ту обезбеђени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И потом сте због тога отишли код Мркшића?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се не понављамо господине Вујановићу

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је сведок видео Вујића кад су пристизали аутобуси у касарну из болнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вујића видео тада?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја схватио да је.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Када су аутобуси пристизали да ли је видео Вујића у касарни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја схватио да је сведок о Вујићу говорио тада него тек увече.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Мени није познато да је Вујић уопште ишао у болницу, само ми је познато да је присуствовао том састанку. Да ли је отишао у болницу, па из болнице се вратио на састанак не знам, али у касарни нисам видео Вујића.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Овде се спомиње Мирковић Стеван, да ли му је познато то, ко је Мирковић Стеван?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Генерал Мирковић Стеван, бивши начелник Генералштаба, ако мислите на њега.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да. Да ли сте њега виђали приликом боравка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару, касарна?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Касарна, Велепроммет та два дана?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче ради се о заставнику, а не о генералу ја не знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само полако. Кажите?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Мирковића нисам видео апсолутно ни у Шиду, ни у Сремској Митровици ни у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То није тај Мирковић, то је неки други Мирковић заставник Мирковић?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: тог не знам. Случајно се поклопило име и презиме, а знам Мирковића Стевана, начелника Генералштаба код кога сам био неколико пута службено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је на питање оптуженог Вујановића рекао ко је Мирковић Стеван, јели, и Вујановић се наставио са питањем да ли га је тада видео тамо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ја мислим да то није тај.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не зна Вујановић, Вујановић само чита изјаву од Вујића, па говори ко је отишао у Негославце из Вуковара. Вујић каже у 24 сата отишли Вујић, Кијановић, Мирковић Стеван, Слободан Стошић, Томић, ја не знам ко је господине тужиоце Стеван Мирковић. Још само да предочим шта је рекао Вујић. Он је упознао све о детаљима седнице владе, а господин каже да нису причали о детаљима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је рекао шта му је Вујић рекао, чега се он данас сећа.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сте причали Вујићу да сте сахранили лешеве око Велепромета око неких 17 лешева?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко да је сахранио?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није говорио уопште да је икакве лешеве сахрањивао, како да прича о Вујићу?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Рекао је да му је Кијановић рекао да је сахранио, на 54. страни погледајте Вујићеву изјаву. Рекао му Кијановић да их је сахранио, сад не знам који пасус.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Јел могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то страна господине Вујановићу?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Под потпуном кривичном и материјалном, како год хоћете, одговорности тврдим да то никада нисам рекао, а ако је то Вујић рекао заиста ме чуди одакле му то, јер пре свега ми нисмо за санацију бојишта. Смешно ми је то што он каже. Ја сам рекао да сам видео пар лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу која је то страна Вујићевог саслушања?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: 54.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не 54. него од прве до 12. колико их има.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Нема, ја имам тамо 54 пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то транскрипти?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да, транскрипти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро постављајте даље питања господине Вујановићу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сведок зна где је мајор Мунћан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је мајор Мунћан?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: То ми презиме звучи познато, али мајора Мунђана нисам познавао никада.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Нисте га видели тамо?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ма не познајем човека.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Из Прве војне области да Вас подсетим?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и што је то важно господине Вујановићу?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја идем редом све што је спомињао Вујић да видимо његову истинитост приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево чули сте сугестију Вашег браниоца господине Вујановићу?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не само мог него свију, њима се жури, мени се уопште не жури.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сте добро чули?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Гласно су причали па сам зато чуо. Да ли је неко из екипе разговарао са високом официрима у Шиду приликом повратка из Негославаца?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Са којим официрима мислиш да ли сам разговарао?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Официрима око Љубише Петковића – Миле Бабић, сад да не набрајам још?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Рекао сам и у ранијем излагању Шљиванчанина сам видео тада и никада више.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Господине, не питам Вас то. Кад сте се враћали из Негославаца за Шид, па сте тамо свратили, да ли је неко од Ваше екипе разговарао са неким официрима у Шиду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да реците. Јел сте чули питање?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас кад сте се вратили из Негославаца за Шид, сад Вас пита Станко Вујановић да ли сте Ви лично или ко други из Ваше екипе разговарали с ким од официра тамо у Шиду?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Разговарао је ако је требао да поднесе извештај Вујић Богдан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви разговарали лично с ким?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја нисам ни с ким био је горе оперативац мој Кресвоић Стеван и са њим сам провео то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели да је Вујић разговарао с ким што, то је господину Вујановићу јако важно?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: О чему су разговарали, да ли приватно или пословно или ово и оно, то ми није познато, а ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Ја сам њих информисао кратко најкраће како сам доживео ону седницу владе. Они су ћутали. Они су говорили како су мене тражили у болници. Кијановић је рекао да је сахранио, значи да је покупио оне лешеве око Велепромета и на том се отприлике завршило». То јесте заиста господин Вујић рекао овде они лешеве на Велепромету?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја бих Вас замолио да преиспита ту своју изјаву да ли је негде очито презубио, прескочио.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је сведок чуо у току боравка у Вуковару за неку једницу под називом «Јакшићевци»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: «Јакшићевци».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, нисте? Јесте ли чули или нисте чули?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За неку јединицу у Вуковару под називом «Јакшићевци»?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Кратко сам време боравио нисмо распредали о тим формацијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље господине Вујановићу?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Он је рекао да је давао изјаву органима безбедности, да ли је то Александар Димитријевић можда? Кад сте давали изјаву, да ли сте давали изјаву Александру Димитријевићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошле године. Јесте, нисте?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Где, коме?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Александру Димитријевићу?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја га уопште не разумем, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, извињавам се господине Кијановићу ја ћу поновити питање. Пита Вас Вујановић да ли сте то кад рекосте да сте дали изјаву органима војне безбедности прошле године, пита Вас Вујановић да ли је то било Димитријевићу, јел тако?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да Александру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Александру Димитријевићу?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Добро.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: То питам зато што је Вујић дао ту изјаву и Томић исто то па можда је рекох и он дао Александру Димитријевићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Томић је рекао да је Димитријевића тек тако 1992. или 1993. обавестио о томе.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Томић још је био жив, рекао ми је да је био са Ацом Димитријевићем јер је Аца Димитријевић својевремено био наш оперативац потчињен и мени и Томићу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да, Вујић је рекао да је дао изјаву и да је то чак и снимано. Да ли му је познато име Туманов?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Туманов?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Туманов је био заменик начелника Управе безбедности.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је њега виђао приликом боравка у Негославцима у Вуковару?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли га је виђао у Бегејцима и у Митровици, Туманова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је сведок виђао Павковића у Негославцима, Небојшу Павковића?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не познајем га.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Не знате ко је Небојша Павковић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небојша Павковић?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па Вујић је рекао да се руковао са њим док сте ви чекали тамо превоз, односно пратњу у Негославцима. Он се чак руковао с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је то важно господине Вујановићу, што је то важно о овоме о чему ми овде расправљамо? Што је то битно да ли је Туманов био у Бегејцима, да ли га је видео у Сремској Митровици, да ли се неко питао са Павковићем, што је то важно? Ограничите се на питања која су суштински важна и битна.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: О томе се све расправљало. Не измишљам ништа шта ја хоћу по свом неком нагођењу. О томе се расправљало у процесу. Зашто ја сад не смем споменути Павковића који је био задужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево и ово сад што је забележено, сва ова питања ваша која су верујте неважна, али верујте неважна, суштински небитна. Све ће то бити забележено и сутра ћете се исто тако упознати, па ево овде пише па видим расправљало се о томе.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел могу ја господина Павковића да позовем као сведока?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете Ви да предложите за сведока било кога, наравно то је Ваше право и можете предлагати.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Ја онда себи правим неку припрему, подлогу за тог сведока, јел то нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да па ће бити важно да ли се питао тамо неко са њим негде?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Он је обавештавао све и он је био дужан да обавештава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вам само препоручујем господине Вујановићу ја сам доста стрпљив са Вама и прво треба Вам пуно времена да припремите питање. Добро, у реду. Стрпљив сам и у смислу да дозвољавам питања која су суштински верујте ми небитна, али ја сматрам да Ви имате, ја хоћу да Ви максимално искористите ову судницу и време у њој јер Ви се браните због тешких оптужби и у том смислу заиста не желим да ускраћујем пуно тих питања која би суштински стварно требало ускратити јер су неважна и небитна, па Вам у том смислу скрећем пажњу да због Вас да се ограничите на питања која су суштински важна.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је сведок имао сазнања тада да су у неколико аутобуса са цивилима пребачени са Велепромета на Овчару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Велепромета на Овчару?

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да, то прича његов шеф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам о чему говорите? Имате ли таквих сазнања да су неки аутобуси са цивилима пребачени са Велепромета на Овчару? Ова три су из касарне, односно из болнице преко касарне завршили на Овчари?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Немам појма.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је сведок приметио кретање неких инжињеријских машина приликом чекања за одлазак у Шид?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у Негославцима док чекате да се организује транспорт за Шид, да ли сте приметили какве покрете каквих инжињеријских машина ту у Негославцима у близини командног места Мркшићевог?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Рекао сам да нисам једино сам приметио возила од крагујевачких јединица, војна возила, а инжињеријске машине нисам запазио.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Пошто је он био задужен да обрађује војнике, да ли их је приликом преузимања са Овчаре и одласка у Негославце, да ли је водио било какав разговор са њима у Негославцима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оном четворицом, јел знате?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Знам, ту четворицу војника које сам упутио по овом поручнику ја га више нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни у Митровици касније?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ни у Митровици ни у Негославцима.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је још неко осим Вас био задужен за војнике за обраду баш војних лица, пошто сте Ви сами рекли да сте стриктно Ви били задужени за војнике? Да ли је још неко обрађивао та лица?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Интересантно да га уопште нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас пошто Ви сте рекли да је значајан део Ваших задатака се сводио на то да обрађујете припаднике ЈНА који су променили страну или који су уопште имали проблема те врсте, па ту четворицу нисте ни касније у Митровици иако сте их издвојили касније у Митровици их нисте «обрађивали»? Да ли је још ко био задужен за овај део вашег посла од органа безбедности?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Вероватно органи безбедности прве армије и гардијске дивизије до њих дошло, а ја сам био задужен испред ове групе, а да ли су они имали такве случајеве или нису није ми познато. Не знам јесам ли јасан.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Пошто Јан Марчек говори да је око столова видео неке људе из безбедности који нису из окружења Шљиванчанина, па питам сведока да ли има сазнања и да ли је касније чуо да је неко из органа безбедности Прве војне области био на Овчари приликом пописа заробљених лица?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја у оном времену боравка тих 10-ак минута нисам запазио ниједан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро нисте, али да ли сте касније чули да ли је евентуално?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нисам чуо.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Нисам добро разумео или нисам чуо. Где је Веселин Шљиванчанин обављао разговор са Босанац Весном?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Шљиванчанин је обављао разговор ту у Негославцима у оквиру зграде кдомандног места тог или кућа до ту.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли знате ко је још присуствовао том испитивању?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Ја кад сам дошао и јавио се да видим Шљиванчанина где је, речено ми је да разговара са њом знајући за ранијих оперативних сазнања ко је Весна, каква задужења има испред ХДЗ-а, отишао сам да ако треба човеку помоћ, јер ипак сматрао сам млађи мајор итд. Ту сам га нашао и одмах сам изашао.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Јел био још неко ту од безбедњака?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: У том моменту само је био он са Весном у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Вујовић?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Везано за исказ Јањићке, јуче коју смо саслушали, она каже да се један аутобус вратио из касарне назад у болницу, да ли је њему то познато да се тим аутобусом вратио из касарне назад у болницу. Да ли је њему то познато да се неки аутобус вратио назад? Сећате се јучерашњи исказ мало интересантно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате за тако што? Јел сте чули ово питање?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да се вратио из касарне назад у болницу један аутобус?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Није ми познато, нисам регистровао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли се вратио истим путем којим је дошао, значи из Негославаца када се враћао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Истим путем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли је то асфалтирани пут или неки пртени, њиве, Оролик значи тај пут што сте ишли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате реците?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Путеви од Шида до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само Негославци – Овчара?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Путеви нису личили на асфлат, није се могао разликовати од дејства артиљеријских зрна, ту су биле рупе прекривене земљом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ово Негославци – Овчара?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Исто.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Сад сам заборавио шта сам хтео питати, али нема везе. Да ли је можда видео Марина Видића Билог тај дан исто кад је била Весна Босанац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за Марина Видића Билог?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Да ли је он био тамо када и Весна Босанац, да ли је и он био тамо на командном месту?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: У моменту кад сам ја дошао код Шљиванчанина само је био Шљиванчанин и Весна у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немате сазнања?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: А Били знам ко је и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има питања за сведока?

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Господине Кијановићу да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове доласка не тражи.

Хвала лепо ја Вам се још једном захваљујем што сте дошли и практично и по неком убрзаном позиву суда. Хвала лепо можете ићи.

СВЕДОК КИЈАНОВИЋ БОГОЉУБ: Схватио сам то грађанском дужношћу и обавезом. Да је раније са мном контактирано можда би било више свежих сазнања, а овако оно што сам знао то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Можете ићи господине Кијановићу. Наставићемо сутра у 9,30. Као што знате сведоци сарадници су планирани за сутра да им се изврше нека предочавања, казивања неких саслушаних сведока у досадашњем току поступка имајући у виду оно шта се дешавала приликом њиховог саслушања оног стартног основног то значи да ће сутра јавност бити искључена, па људе који су дада у публици могу само да обавестим да уколико желе и сутра да

дођу неће моћи пратити тај део овог главног претреса. Хвала лепо. Наставићемо у 9,30.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА